

การควบคุมการทำงานของสเต็ปมอเตอร์

STEPPING MOTOR DRIVE

โดย นาย จักรายุทธ รณชัยกุล รหัส 35-102003
นาย ช่างณรงค์ เรืองจิรภัทร รหัส 35-102004
นาย วิบูลย์ ศิริสมบูรณ์เวช รหัส 35-102025

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. อนันต์ ภัยเลิศวิมลกุล

บทคัดย่อ

โครงการนี้ จะศึกษาถึง โครงสร้าง และ หลักการทำงานของ Stepping motor ตลอดจนการควบคุมการหมุนของ Stepping motor โดยใช้ Microprocessor Z80 เป็นตัวควบคุม ผ่าน Port 8255 เลือกใช้ Port A ใน Bit ที่ 7 ถึง Bit ที่ 5 ต่อเข้ากับวงจร Sequential เพื่อนำไปควบคุมวงจร Drive อีกต่อหนึ่ง จากนั้นไปขับ Stepping motor ให้หมุนในลักษณะต่าง ๆ กัน

ABSTRACT

This project will study structure and fundamental of Stepping motor, follow to controlling to spinning of Stepping motor, videlicet we use Microprocessor Z80 with port 8255 select bit 5 to bit 7 connect Sequential circuit bypass drive circuit from use to drive Stepping motor has

spinning etc. อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปริญญานิพนธ์

STEPPING MOTOR DRIVE

โดย

นายจักรกฤษ รมณียกุล
นายชาญณรงค์ เรืองจิรภัทร
นายวิบูลย์ ศิริสมบูรณ์เวช

ภาควิชา

เทคนิคอุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร. อนันต์ ชัยเลิศวิมลกุล

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตร อุตสาหกรรมศาสตร์บัณฑิต

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(.....)

กรรมการ

(.....)

กรรมการ

(.....)

กรรมการ

(.....)

กรรมการ

(.....)

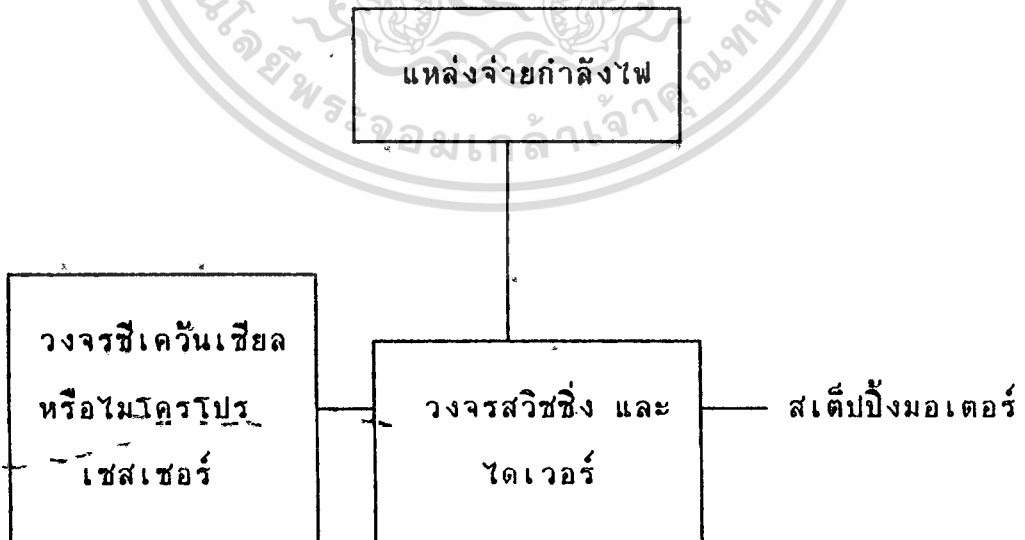
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ลิตส์ที่ผลิตที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สารบัญ

บทนำ.....	7
บทที่1.....	1
ทฤษฎีและหลักการ.....	1
โครงสร้างและหลักการทำงานของ STEPPING MOTOR.....	4
การควบคุมการทำงานของ STEPPING MOTOR.....	7
วงจร DRIVE.....	17
วงจรใช้งาน.....	46
บทที่2.....	50
E.T. BOARD.....	50
ไมโครโปรเซสเซอร์.....	52
SOFTWARE & 8255.....	61

บทนำ

สเต็ปป์มอเตอร์ (stepping motor) เป็นอุปกรณ์พวกเชิงกลทางไฟฟ้าที่มีอินพุต (input) เป็นหน่วยของไบนารี โวลต์เตจ (binary voltage) และเอาต์พุต (output) มีลักษณะของการเคลื่อนที่แบบเชิงมุม หรือหมุนไปเป็นสเต็ป (แต่ละสเต็ปอยู่ในช่วง 0 ถึง 30 องศา ขึ้นอยู่กับโครงสร้างของสเต็ปป์มอเตอร์) ตามสัญญาณพัลส์ที่ป้อนให้กับขดสเตเตอร์ ซึ่งจะเกิดแรงดันผลักดันต่อโรเตอร์หมุนไป แต่ลักษณะของสเต็ปป์มอเตอร์ จะมีขดของสเตเตอร์อยู่หลายขด ซึ่งเรียกว่า "เฟส" ฉะนั้นเมื่อป้อนสัญญาณ เป็นพัลส์ ในลักษณะซีเคว้นของเลขไบนารี โดยผ่านวงจรวาดเวอ์ (driver) จะทำให้โรเตอร์หมุนได้อย่างต่อเนื่อง ตามบล็อกไดอะแกรมตามรูปที่ 1

คุณประโยชน์ของสเต็ปป์มอเตอร์

ในระบบควบคุมตำแหน่งที่ใช้สเต็ปป์มอเตอร์ มีข้อดี หลายประการ คือ

- เป็นลักษณะการควบคุมแบบไม่ต้องการการป้อนกลับ ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมความเร็วหรือตำแหน่ง
- ความผิดพลาดเกี่ยวกับตำแหน่งแทบไม่มี และ เนื่องจากการเคลื่อนที่ของสเต็ปป์มอเตอร์นั้นเคลื่อนที่เป็น สเต็ปด้วยจำนวนองศาที่แน่นอน
- สเต็ปป์มอเตอร์ จะถูกนำมาใช้กับเครื่องมือที่ต้องการความละเอียดแม่นยำและใช้อยู่ในเครื่องมือประเภท ดิจิตอล เช่น เครื่องวาดรูปเครื่องคอมพิวเตอร์นิวเมอริคัลคอนโทรล (Computer Numerical Control) หรือ CNC
- ไม่จำเป็นต้องใช้วงจรแปลง ดิจิตอลเป็นอนาล็อก เมื่ออินเตอร์เฟสกับไมโครคอมพิวเตอร์

1.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.1.1 เพื่อศึกษาการทำงานสเต็ปป์มอเตอร์ (Stepping motor)

1.1.2 เพื่อทดสอบการควบคุม สเต็ปป์มอเตอร์ (Stepping motor) แบบไมโครโปรเซสเซอร์

1.1.3 ออกแบบชุดควบคุม และภาคชุดขับของสเต็ปป์มอเตอร์ (Stepping motor)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ขอบเขตของโครงการ

1.2.1 ทดลองสร้าง ระบบควบคุมสเต็ปปีงมอเตอร์ (Stepping motor) แบบใช้ไมโครโปรเซสเซอร์ควบคุม

1.2.2 ระบบควบคุมสามารถปฏิบัติงานทั้งแบบการควบคุมแบบไมโครโปรเซสเซอร์

1.2.3 สามารถควบคุมความเร็วของสเต็ปปีงมอเตอร์ ควบคุมตำแหน่ง (position) และควบคุมองศาในการหมุนของสเต็ปปีงมอเตอร์ได้

1.3 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน

1.3.1 ศึกษารายละเอียดส่วนประกอบ ของสเต็ปปีงมอเตอร์ ตลอดจนการทำงานของสเต็ปปีงมอเตอร์

1.3.2 ศึกษาในส่วนขงรายละเอียดของวิธีในการควบคุมแบบใช้ไมโครโปรเซสเซอร์

1.3.3 ออกแบบในส่วนการควบคุม แบบใช้ไมโครโปรเซสเซอร์

1.3.4 นำผลการออกแบบ มาทดลองสร้างทั้งในส่วน ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์

1.3.5 ทดสอบการทำงานของส่วน ฮาร์ดแวร์ ส่วนซอฟต์แวร์นั้น ทดสอบเป็นส่วน ๆ โดยทดสอบพร้อมกับการสร้าง

1.3.6 นำส่วนของฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์มาทดสอบร่วมกันและแก้ไข

1.3.7 สรุปผลการทดลอง และ ปัญหาในการทำงานพร้อมทั้งข้อ

เสนอแนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 รู้จักประยุกต์และนำความรู้มาใช้และเป็นแนวทางที่จะพัฒนาความรู้ไปใช้ในการควบคุมเครื่องจักรอย่างอื่นในงานอุตสาหกรรม

1.4.2 รู้จักควบคุมสแต็ปปีงมอเตอร์ (Stepping motor) แบบการใช้ไมโครโปรเซสเซอร์ควบคุมซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาไปควบคุมเครื่องจักรแบบต่าง ๆ ที่ใช้งานเกี่ยวกับสแต็ปปีงมอเตอร์ (Stepping motor)

1.4.3 สามารถนำมาเป็นพื้นฐานในการศึกษาและทดลองในการควบคุมสแต็ปปีงมอเตอร์ (Stepping motor)

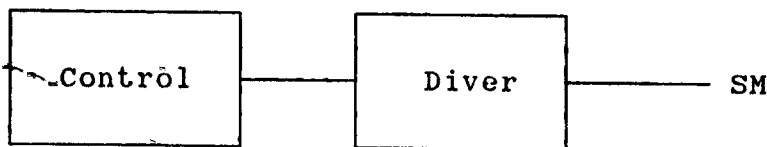
1.4.4 สามารถนำโครงการนี้ไปพัฒนาให้ดีขึ้นและนำไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

บทที่ 1

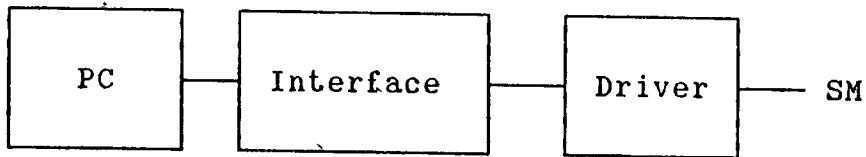
ทฤษฎีและหลักการ

การควบคุม Stepping motor สามารถที่จะควบคุมได้ทั้งแบบ Manual sequency หรือควบคุมได้โดยคำสั่งที่ผ่านมาจาก PC ทั้งนี้เพราะว่า Stepping motor ที่สามารถ ควบคุมตำแหน่งของงาน (position control) ได้ค่อนข้างแน่นอน และง่าย ควบคุมการทำงานแบบ Open Loop Control คือ เป็นมอเตอร์ที่นิยมใช้มากในงานควบคุมอุตสาหกรรมขนาดย่อม โดยเฉพาะในเครื่องจักรที่ต้องควบคุมตำแหน่งงาน

ลักษณะของโครงสร้างสำหรับชุดควบคุมและชุดขับ Stepping motor สำหรับโครงงานนี้เขียนเป็น Block Diagram ได้ดังรูป

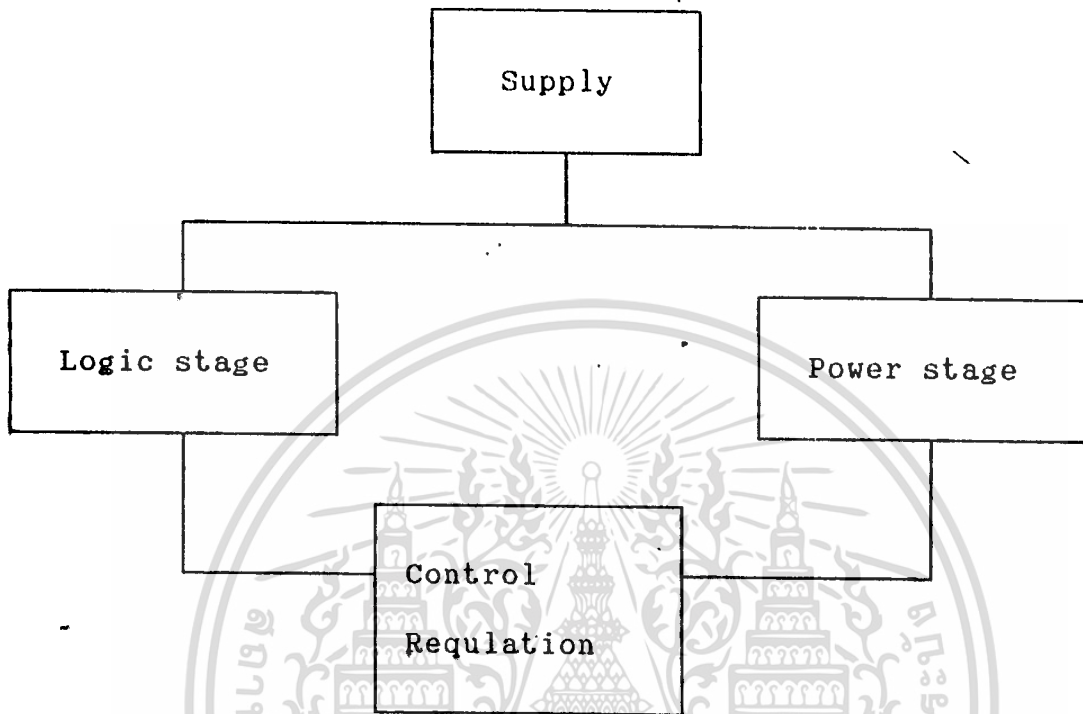
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดในการควบคุมการทำงานโดย PLC (Logic Sequence) หรือ Manual ไปใช้

ในกรณี ความคุมการทำงานด้วยไมโครโปรเซสเซอร์หรือ
ไมโครคอมพิวเตอร์

รูปที่ 2.1 บล็อกไดอะแกรมของชุดควบคุมและชุดขับ

ซึ่งจะเห็นว่า Controller ที่จะออกแบบ และสร้างชิ้นนี้จะต้องสามารถควบคุม Manual และ PC ได้ อย่างไรก็ตาม ภายในชุด Controller และ Diver ที่สามารถเขียนเป็น Block Diagram ได้ดังนี้

รูปที่ 2.2 บล็อกไดอะแกรมของส่วนควบคุมและชุดขับ

จากการควบคุมทั้งสองกรณี สามารถแบ่งเป็นส่วนใหญ่ ๆ ได้ 2 ส่วน

1. ส่วนของ Hardware (กรณีควบคุมแบบ Manual และ PC)
2. ส่วนของ Software (กรณีควบคุมแบบ PC)

2.1 ส่วนของ Hardware

2.1.1 คอมพิวเตอร์ (Computer) เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการถอดรหัสค่าตัวเลข และสั่งงานคอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด สามารถที่จะทำงานต่าง ๆ ได้มากมาย ซึ่งการนำเอาคอมพิวเตอร์มาใช้นั้นมีข้อดีต่าง ๆ ดังนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

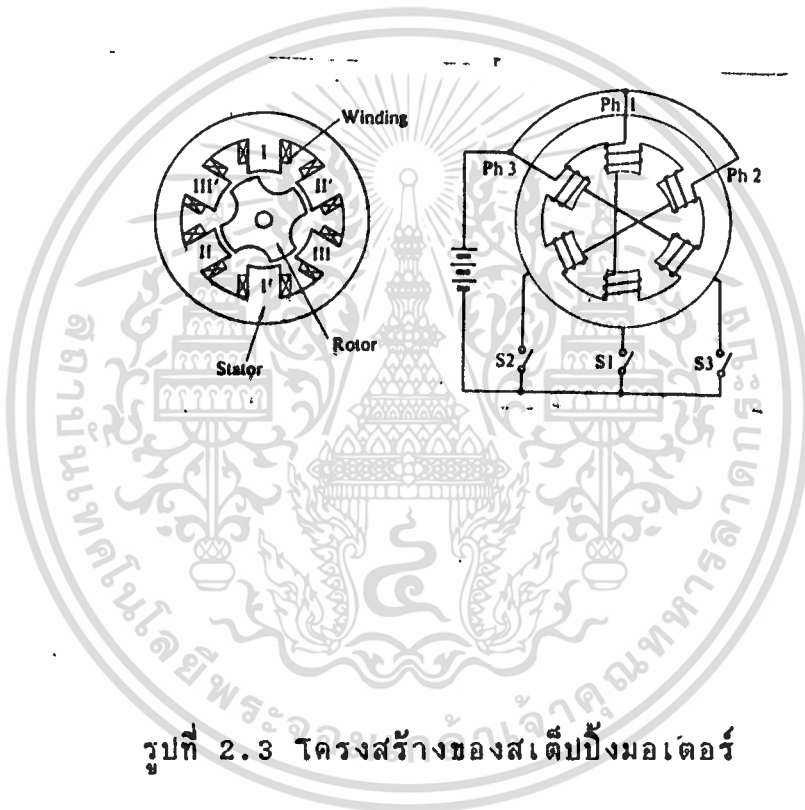
2.1.2 สเต็ปป์มอเตอร์ (Stepping motor)

ในปัจจุบันนี้จะเห็นว่าสเต็ปป์มอเตอร์มีใช้อยู่หลาย ๆ งาน เช่นในเครื่องพิมพ์พล็อตเตอร์ x-y, ในแขนกล หรือในเครื่องถ่ายภาพเอกซเรย์ เพราะในสเต็ปป์มอเตอร์ มีข้อได้เปรียบมอเตอร์ไฟตรง (dc. motor) แบบธรรมดา คือสเต็ปป์มอเตอร์มีการควบคุมแบบลูปเปิด (open Loop) ทำให้งานต่อ การควบคุม และเรายังสามารถที่จะรู้ตำแหน่งที่แน่นอนจึงมักเลือกใช้ สเต็ปป์มอเตอร์

การควบคุมสเต็ปป์มอเตอร์ ส่วนใหญ่ใช้ คอมพิวเตอร์ หรือซิงเกิ้ลบอร์ดควบคุม โดยจะทำชุดต่อเชื่อม (interface) ระหว่างคอมพิวเตอร์กับสเต็ปป์มอเตอร์ และจะต้องมีซอฟต์แวร์เพื่อควบคุมสเต็ปป์มอเตอร์ และจะต้องมีซอฟต์แวร์เพื่อควบคุมสเต็ปป์มอเตอร์ได้แน่นอนถูกต้องและมีความละเอียดสูงมาก

โครงสร้างและหลักการทำงานของ Stepping motor

ภายในสเต็ปป์มอเตอร์ประกอบด้วย สเตเตอร์ (stator), โรเตอร์ (rotor) และขดลวด (coil) ประกอบเข้าด้วยกันดังรูปที่ 2.3

รูปที่ 2.3 โครงสร้างของสเต็ปิงมอเตอร์

เนื่องจากสเต็ปิงมอเตอร์โรเตอร์เป็น เหล็กอ่อน ซึ่งมีคุณสมบัติที่พยายามปรับตัวเองในแนวที่เส้นแรงแม่เหล็กผ่านมากที่สุด ดังใน รูปที่ 2.4 เมื่อเกิดเส้นแรง แม่เหล็กขึ้นที่ตัวสเต็ปเตอร์ ผ่านโรเตอร์ผ่านโรเตอร์ ตัวโรเตอร์ก็จะพยายามปรับตัวเองให้เส้นแรงแม่เหล็กผ่านมากที่สุด โดยการหมุนตัวเอง ทำให้เคลื่อนที่ไปเกิดมุมของการหมุน เมื่อเส้นแรงแม่เหล็กที่ตัดผ่านตัวมันถึง

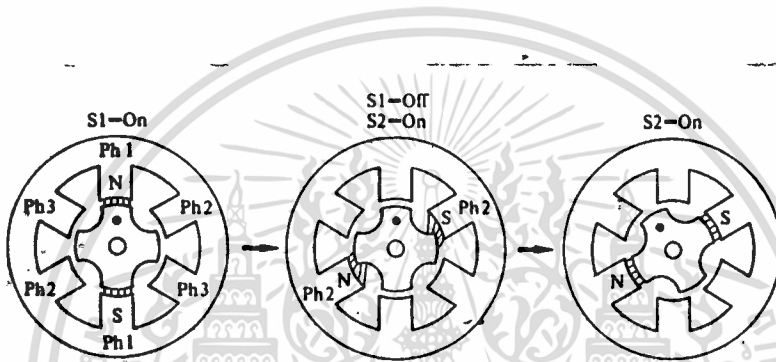
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ การใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่อนุญาติให้นำไปเผยแพร่บนเว็บไซต์ การค้า

ไม่จุดมากที่สุด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถ รู้ตำแหน่งของมอเตอร์ได้ โดยการนับจำนวนพัลส์ ที่ป้อนให้มอเตอร์ โดยใช้สูตร

มุมที่เปลี่ยนไป = ค่ามุมต่อสเต็ป * จำนวนพัลส์ที่ป้อนให้

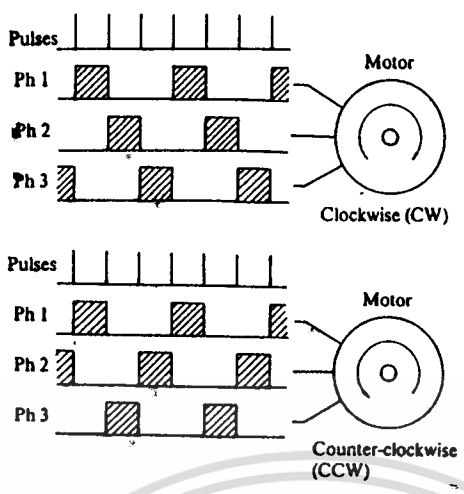

รูปที่ 2.5 แสดงการเคลื่อนที่ทีละสเต็ป เมื่อกระตุ้นเฟส 1 เฟส 2

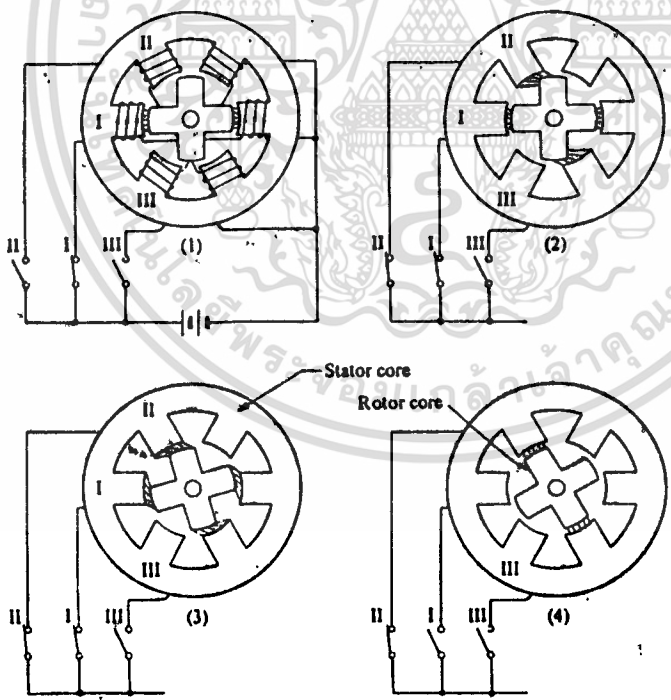
2.1.3 การกระตุ้นเฟสสเต็ปมิ่งมอเตอร์

--ดังที่รู้แล้วว่าการให้สเต็ปมิ่งมอเตอร์หมุนได้นั้น จะต้องกระตุ้นเฟสของขดลวดสเตเตอร์ให้เรียงกันไปเรื่อยๆ ทางใดทางหนึ่ง ถ้าต้องการให้กลับ ก็กระตุ้นเฟสในทิศทางกลับกัน ดังรูปที่ 2.6 และ การทำงานของสเต็ปมิ่งมอเตอร์ ดังรูปที่ 2.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.6 แสดงการกระตุ้น แบบเดินหน้าและถอยหลัง

รูปที่ 2.7 แสดงการทำงานของสเต็ปมอเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก) การกระตุ้นเฟสเดียว แบบ single phase excitation

ดัง- รูปที่ 2.8

(1) Three-phase motor

	R	1	2	3	4	5	6	7	8
Phase 1	■			■			■		
Phase 2		■			■			■	
Phase 3			■			■			■

แบบ 3- เฟส

Pulses

Note: Symbol R indicates 'reset'.

(2) Four-phase motor

	R	1	2	3	4	5	6	7	8
Phase 1	■				■				■
Phase 2		■				■			
Phase 3			■				■		
Phase 4				■				■	

แบบ 4- เฟส

รูปที่ 2.8 การกระตุ้นเฟสแบบเฟสเดียวของสเต็ปมอเตอร์แบบ 3

เฟสและ 4- เฟส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกระตุ้นแบบนี้ จะมีแรงบิดน้อยกว่าการ กระตุ้นแบบ 2 เฟส และ การเข้าตำแหน่งจะช้ากว่าแบบ 2 เฟส

ข) การกระตุ้นสองเฟสเรียกว่า แบบ two phase excitation

ดัง รูปที่ 2.9

(1) Three-phase motor

Clock state	R	1	2	3	4	5	6	7	8
Phase 1.	■	■	□	■	■	□	■	■	□
Phase 2	□	■	■	□	■	■	□	■	■
Phase 3	■	□	■	■	□	■	■	□	■

(2) Four-phase motor

Clock state	R	1	2	3	4	5	6	7	8
Phase 1	■	■	□	□	■	■	□	□	■
Phase 2	□	■	■	□	□	■	■	□	□
Phase 3	□	□	■	■	□	□	■	■	□
Phase 4	■	□	□	■	■	□	□	■	■

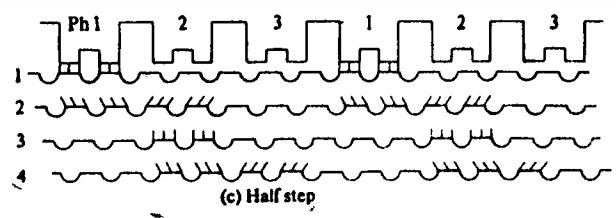
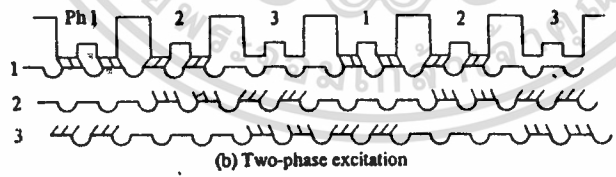
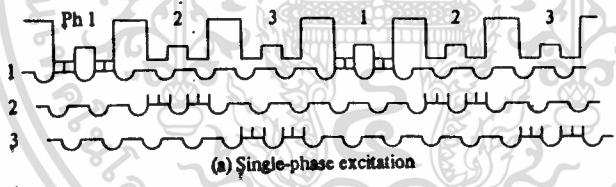
รูปที่ 2.9 การกระตุ้นแบบสองเฟสของสแต็ปมอเตอร์ 3- เฟส เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า และไม่แนะนำให้แก้ไขหรือดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกระตุ้นแบบสองเฟสนี้ มอเตอร์จะมีแรงบิดดีกว่าการกระตุ้นแบบเฟสเดียวและสามารถเข้าตำแหน่งได้เร็วกว่า แบบ 1-เฟส

ค). การกระตุ้นโดยใช้แบบ 1 และ 2 เฟส สลับกัน เรียกว่าแบบ one-two phase excitation หรือแบบ half step operation ดังรูปที่

2.10

Clock state (A)	R	1	2	3	4	5				
Clock state (B)	R	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Phase 1		■	■			■	■	■		
Phase 2			■	■	■			■	■	■
Phase 3				■	■	■			■	■

รูปที่ 2.10 การกระตุ้นแบบครึ่งสเต็ปของมอเตอร์แบบ 3-เฟส และ 4-เฟส ทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งการต่อแบบนี้ จะให้แรงบิดดีกว่า 1- เฟส และ 2- เฟส แต่การเข้าตำแหน่ง จะช้ากว่าแบบ 1-เฟส และ 2-เฟส

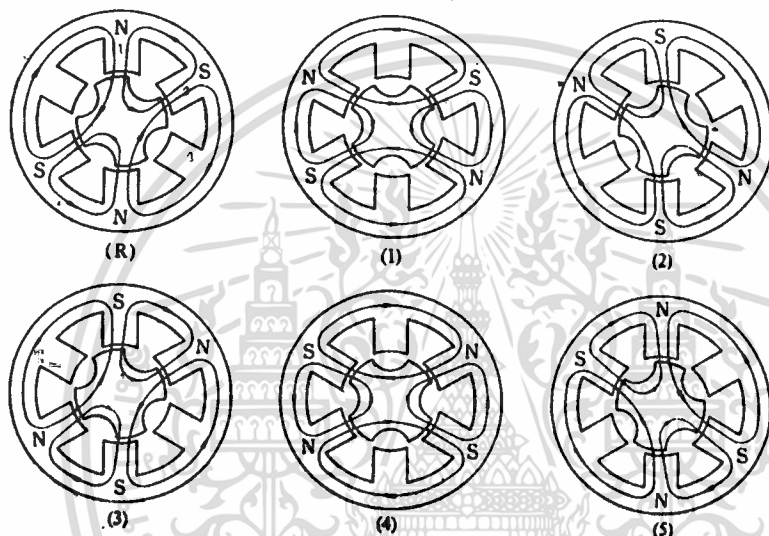
ในการขับแบบกระตุ้น 2 เฟส เส้นแรงแม่เหล็ก จะไม่ผ่านแกนเหล็กเป็นเส้นตรงเลยก็เดียว . เหมือนกระตุ้น แบบเฟสเดียวเหมือนกระตุ้นแบบเฟสเดียว แต่จะวกกลับมาทางด้านข้าง ดังรูปที่ 2.11 และเส้นแรงแม่เหล็กส่วนหนึ่งมาจากแกนตรงกันข้ามดังรูปที่ 2.12

รูปที่ 2.11 เส้นแรงแม่เหล็กเมื่อขับแบบ 2 เฟส

การขับตู้เตปึงมอเตอร์แบบกระตุ้น 2 เฟสนี้ จะมีลักษณะเดียวกันกับการขับแบบกระตุ้นเฟสเดียวแต่ครั้งนั้นจะต้องกระตุ้นที่เดียวพร้อมกันทั้ง 2 เฟส จะเอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้หรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่างกันก็ตรงที่การขั้วแบบ 2 เฟส จะต่างกันก็ตรงที่การขั้วแบบ 2 เฟส เข้าตำแหน่งแต่ละสแต๊ปได้เร็วกว่าแบบ เฟสเดียว และแรงบิด มากกว่าแบบเฟสเดียวด้วย

รูปที่ 2.12 ลักษณะเส้นแรงแม่เหล็กเมื่อขั้วแบบ 2 เฟส

2.1.4 การเกิดการออสซิลเลตของสแต๊ปมอเตอร์

ความเร็วของการหมุนสแต๊ปมอเตอร์เป็นแบบลิเนียร์ กับความถี่ที่ป้อนให้ สแต๊ปมอเตอร์แต่เราป้อนความถี่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึงความถี่ค่าหนึ่ง สแต๊ปมอเตอร์ก็จะหยุดหมุน เนื่องจากการที่โรเตอร์หมุนตามฟลักซ์แม่เหล็กไม่ทัน เราเรียกว่ามอเตอร์เกิดการออสซิลเลต ที่ความถี่ประ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูาตเห็นาไปไซประโยชน์ดานการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

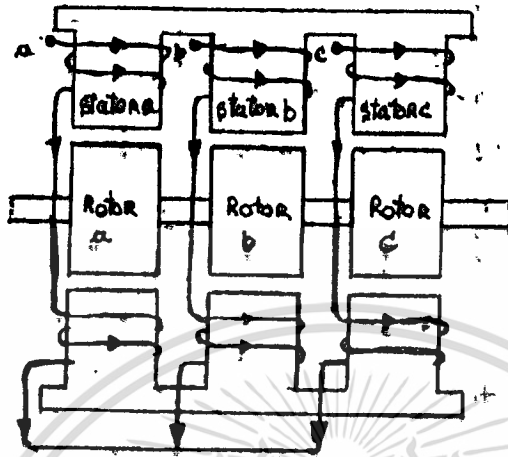
มาณ 500 Hz. ในการขับกระตุ้น 1 หรือ 2 เฟส และจะมีความถี่ประมาณ 1 KHz. เมื่อขับแบบครึ่งสเต็ป

แต่เมื่อลดความถี่ให้ต่ำ ลงมอเตอร์จะไม่หมุนทันที และเมื่อความถี่ประมาณความถี่หนึ่ง มอเตอร์จึงเริ่มหมุนอีกครั้ง นั่นคือ มอเตอร์มี ฮีสเทอรีซิสซึ่ง มอเตอร์จะเริ่มหมุนที่ความถี่ประมาณ 200Hz. ในการขับแบบ 1 หรือ 2 เฟส และมีความถี่ประมาณ 1 KHz. เมื่อขับแบบครึ่งสเต็ป

ปัจจุบัน สเต็ปป์มอเตอร์ได้ถูกนำมาใช้ได้อย่างกว้างขวางทำให้มีผู้ผลิตออกหลายชนิดด้วยกัน แต่จะกล่าวถึงคุณสมบัติการทำงานของสเต็ปป์มอเตอร์ที่ใช้กันอย่างกว้างขวางเพียง 2 ชนิด

1) วาเรียเบิ้ลรีลักแตนซ์สเต็ปป์มอเตอร์ (variablen reluctance stepping motor)

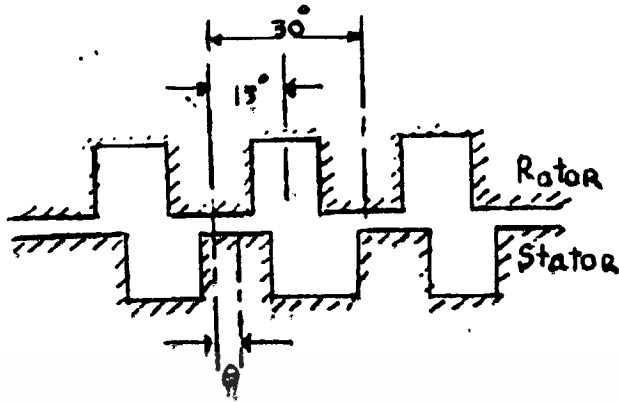
สเต็ปป์มอเตอร์ชนิดนี้โรเตอร์จะทำด้วยเหล็กอ่อน ประกอบด้วยสเตเตอร์หรือโรเตอร์ 3 ตอน (stack) โดยสเตเตอร์จะติดอยู่กับโครงของตัวมอเตอร์ และ โรเตอร์จะติดอยู่กับแกนในรูปที่ 2.13

รูปที่ 2.13 ภาคตัดตามแนวแกนของสเตปิ้งมอเตอร์แบบ 3 ตอน

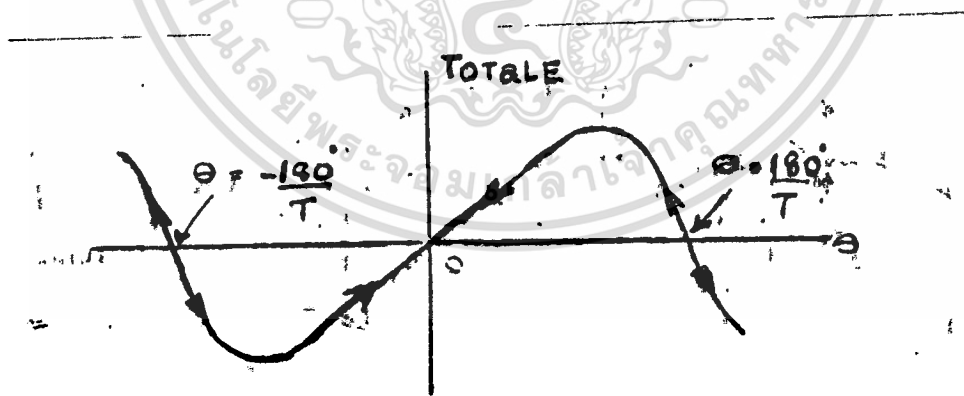
ส่วนลักษณะทางด้านตัดขวางจะเห็นว่าโครงสร้างทั้งของสเตเตอร์ และ โรเตอร์จะมีซี่ฟันและขนาดเท่ากันดังแสดงในรูปที่ 2.13 เพื่อจะสามารถยึดเหนี่ยวกันได้ในแนวเส้นตรงซึ่งเกิดค่ารีลัคแตนซ์น้อยที่สุดขณะที่สเตเตอร์ถูกกระตุ้นแต่ละครั้งโรเตอร์จะเคลื่อนที่ไปเป็นมุม 360 องศา / t (t =จำนวนซี่ฟันของสเตเตอร์) แต่ในการปฏิบัติจะเกิดสเตตติกทอร์ก (static torque) ขึ้นบนโรเตอร์ซึ่งค่าสเตตติกทอร์กนี้จะขึ้นอยู่กับค่าของมุมที่แบบไปจาก สมมาตรของ สเตเตอร์-โรเตอร์เป็นมุม 1 ดังแสดงในรูปที่ 2.14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.14 แสดงการเหนี่ยวนำของซีฟันสเตเตอร์กับโรเตอร์

ค่ามุม θ นี้จะเกิดอยู่ระหว่าง $= 0$ ถึง $360/2p$ ลักษณะของเส้นกราฟ สเตตคอร์ทต่อมุม 1 ตอนของสเตเตอร์ แสดงดังในรูปที่ 2.15

รูปที่ 2.15 ลักษณะของเส้นกราฟสเตตคอร์ทมุม สำหรับ 1 ตอน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ของสเตเตอร์
ไม่มีการแก้ไขทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่งที่ = 0 องศา คือ ตำแหน่งที่มีเสถียรภาพและตำแหน่งที่ ค่าใดๆจะเป็นที่ไม่เสถียรภาพซึ่งจะมีแรงดึงเนื่องจากสนามแม่เหล็ก เข้าหากันจนทำให้รีลัคแตนซ์ระหว่างสเตเตอร์กับโรเตอร์อยู่ในแนวสมมาตรกันพอดี

ถ้าในสเต็ปป์มอเตอร์ที่มีสเตเตอร์ 3 ตอน แล้วจะมีมุมสเต็ป = n หรือใน n ตอน จะมีสเต็ป = $360 / nt$ และ n = จำนวนตอนของสเตเตอร์กับโรเตอร์

2) สเต็ปป์มอเตอร์แบบถาวรโรเตอร์จะทำจากแม่เหล็กคุณสมบัติการทำงานจะคล้ายของถาวรโรเตอร์ แต่จะเกิดแรงยึดแม้ว่าจะไม่มีการกระตุ้น

2.1.5 วงจรขับสเต็ปป์มอเตอร์ (Stepping motor) Driver Circuit

สำหรับวงจรสเต็ปป์มอเตอร์ในภาคนี้มีสิ่งต่างๆ ที่จะต้องทำการศึกษาและการออกแบบ มีดังนี้

ก) ปัญหาเกี่ยวกับวงจรไดรเวอร์

ขดลวดของสเต็ปป์มอเตอร์เป็นอินดักทีฟ และมีค่าเปรียบเสมือนผลรวมของอินดักแตนซ์ อนุกรมกับ ความต้านทาน ดังนั้นการออกแบบ วงจรไดรเวอร์ เราต้องคำนึงถึงสภาวะในกรณีวิกฤตของสเต็ปป์มอเตอร์ เพาว์เวอร์ทรานซิสเตอร์และซีพพลายโวลเตจ พารามิเตอร์ของสเต็ปป์มอเตอร์ จะแปรไป ตามข้อผ่านแผ่นไฟของผู้ผลิต และสภาวะการทำงาน เนื่อง

จากสเต็ปป์มอเตอร์ได้รับการออกแบบให้ส่งเพาเวอร์ได้สูงที่สุดจากขนาดที่เล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์หรือสงวนเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่สุด ดังนั้นอนุหภูมิของโครงร่างสแต็ปป์มอเตอร์สามารถมีค่าสูงได้ถึง 100 องศาเซ็นติเกรด ซึ่งความต้านทานของขดลวดจะมีค่าเพิ่มได้ 20 ถึง 25 เปอร์เซ็นต์

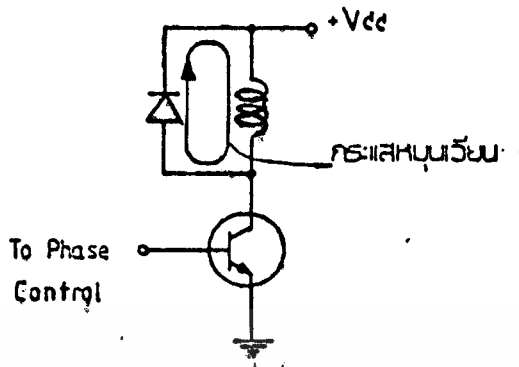
ข) ซัพเพรสเซอร์ (suppressor)

เมื่อทรานซิสเตอร์หยุดนำกระแส จะทำให้เกิดโวลเตจค่าสูงจำนวนหนึ่ง เนื่องจาก อัตราการเปลี่ยนของกระแสในอินดักแตนซ์ มีค่า $L(di/dt)$ และโวลเตจนี้อาจจะเป็นอันตรายแก่ทรานซิสเตอร์ได้ วิธีการลดค่าโวลเตจที่มีขดลวด และการป้องกันไม่ให้ทรานซิสเตอร์เสียหายกระทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

ไดโอดเพรสเซอร์

ถ้าเราใส่ไดโอดขนานกับขดลวดของสแต็ปป์มอเตอร์ ในทิศทางที่แสดงตามรูปที่ 2.16 กระแสหมุนเวียน (Circulating Current) จะเริ่มไหลหลังจากทรานซิสเตอร์หยุดนำกระแส และกระแสนี้จะลดลงตามเวลาในรูปแบบนี้ กระแสที่ไหลในช่วงการหยุดนำกระแสของทรานซิสเตอร์ จะเปลี่ยนแปลงไม่มาก และศักย์คาของคอลเลคเตอร์จะเท่ากับศักย์คาของแหล่งจ่าย (E) นวกกับศักย์คาตกคร่อมไดโอด

วิธีการนี้เป็นวิธีที่ง่าย แต่มีข้อเสียที่ว่ากระแสหมุนเวียนจะคงทนอยู่ได้เป็นเวลายาวนาน และกระแสนี้จะทำให้เกิดแรงบิดห้ามล้อ (Breaking Torque)

รูปที่ 2.16 แสดงวงจรไดโอดซีฟเพรสเซอร์

ไดโอดและวิธีสแตเตอร์ซีฟเพรสเซอร์

วิธีการนี้เราต่อความต้านทานอนุกรมกับไดโอดดังแสดง ในรูปที่ 2.17 เพื่อให้กระแสหน่วงเวียนลดลงได้อย่างรวดเร็ว โวลต์เตจ V_{cc} ที่ป้อนเข้าคอลเลคเตอร์ในช่วงหยุดนำกระแสของรูปวงจรมีค่าเท่ากับ

$$V_{cc} = E + IR_m + V_{dsc}$$

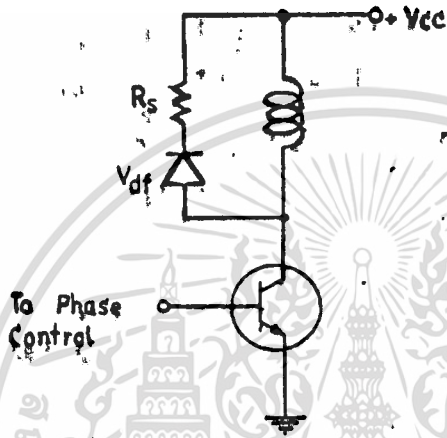
เมื่อ E = ศักย์ดาของแหล่งจ่ายไฟ

I = กระแสไหลก่อนที่ทรานซิสเตอร์จะหยุดนำกระแส

R_m = ความต้านทานของตัวซีฟเพรสเซอร์วิธีสแตเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น V_{dsc} = ศักย์ดาตกคร่อมไดโอดเมื่อไดโอดนำกระแส

ความต้านทาน R_s มีค่าสูงขึ้นจะทำให้กระแสลดลงได้เร็วขึ้นหลังจากการทรานซิสเตอร์หยุดนำกระแส แต่ศักย์ดาของคอลเลคเตอร์จะมีค่าสูงขึ้น ดังนั้นค่าโวลต์เดจสูง สุดของทรานซิสเตอร์จำเป็นต้องมีค่าสูงขึ้น เพื่อให้กระแสหมุนเวียนลดลงได้อย่างรวดเร็ว

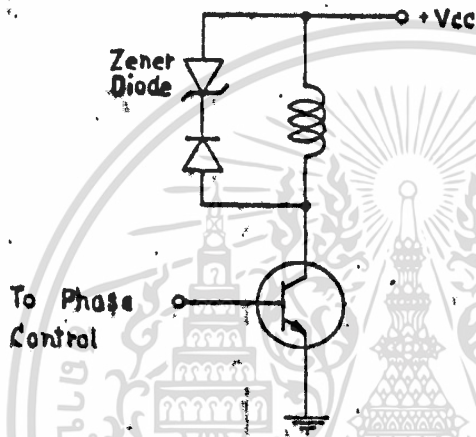
รูปที่ 2.17 แสดงวงจรไดโอดและรีซิสเตอร์ซีฟเฟรสเซอร์

ซีเนอร์ไดโอดซีฟเฟรสเซอร์

เรามักจะใช้ซีเนอร์ไดโอด คู่อนุกรม กับ ไดโอดขรรมตา ดังแสดงในรูปที่ 2.18 เมื่อเปรียบเทียบกับ วงจรซีฟเฟรสเซอร์สองกรณีที่แล้ว กระแสหมุนเวียนในวงจรนี้จะลดลงได้เร็วกว่า หลังจากที่ทรานซิสเตอร์หยุดนำกระแส นอกจากนี้ วงจรยังมีข้อได้เปรียบ คือ ศักย์ดาของซีเนอร์ ซึ่งเป็นอิสระต่อกระแส

คอนเด็นเซอร์ซีฟเพรสเซอร์

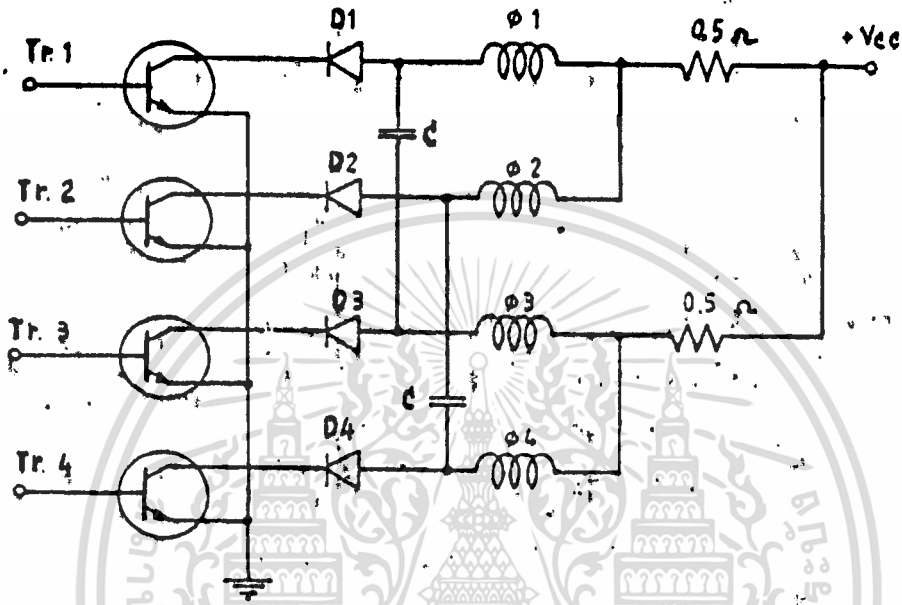
วงจรในรูปแบบนี้มักจะนิยมใช้กับสแต็ปป์มอเตอร์แบบ
ไบพอลาร์เวานด์ (Biverlar Wound)

รูปที่ 2.18 แสดงวงจรซีเนอร์ไดโอดซีฟเพรสเซอร์

ดังแสดงในรูปที่ 2.19 ซึ่งเป็นวงจรไดรเวอร์สำหรับ 4 เฟสเราจะใส่
คอนเด็นเซอร์ไว้ระหว่างเฟส 1 กับเฟส 3 และระหว่างเฟส 2 กับเฟส 4
คอนเด็นเซอร์ทั้งสองตัวใช้ประโยชน์ได้ 2 ลักษณะคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.19 แสดงวงจรไดรเวอร์แบบคอนเด็นเซอร์สี่เฟส

เซอร์

การที่วงจรนี้ใส่คาปาซิเตอร์ ที่ต่อระหว่าง เฟส1 กับ เฟส3 และ เฟส2 กับเฟส4 เพราะการส่งพัลส์ที่เฟสของมอเตอร์ ที่เฟส1 และ เฟส3 จะทำให้เกิดผลต่าง ของศักดาไฟฟ้าระหว่างเฟส1 กับเฟส3 มีผลทำให้กระแสไหลวนในขดลวดเฟส ดังนั้นคาปาซิเตอร์ที่ต่อระหว่าง เฟส2 และเฟส4 ก็เช่นเดียวกัน

1) เมื่อทราบขั้วมอเตอร์หยุดนำกระแส คอนเด็นเซอร์จะต่อกับทราน

ซิสเตอร์โดยผ่านทางไดโอด และจะคู่ตักกระแสที่ค่อยๆ ลดลงจากขดลวดของการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มอเตอร์เพื่อป้องกันทรานซิสเตอร์ ไม่ให้รับอันตราย

2) ใช้คอนเด็นเซอร์เป็นตัวดั้มเปอร์ไฟฟ้า (Electrical Damper) คือช่วยลดความร้อนที่เกิดขึ้นเนื่องจากการออสซิลเลทของโรเตอร์ คอนเด็นเซอร์ซีฟเพรสเซอร์ เหมาะสำหรับวงจรไตรเจอร์ ที่มีสแต็ปปีงเรท (Stepping Rate) ถูกจำกัดอยู่ในย่านแคบ ๆ เพราะขดลวดของสแต็ปปีงมอเตอร์ ที่พันอยู่ติดกันจะทำให้เป็นค่าคาปาซิเตอร์เมื่อมีสัญญาณพัลส์เข้ามาที่เฟสของขดลวด จะมีผลทำให้เกิดการสะสมของแรงดันค่าหนึ่ง เมื่อมีพัลส์เข้ามาเข้าเฟสเดิม อีกก็จะทำให้แรงดันเพิ่มขึ้นเนื่องจาก ค่าคาปาซิเตอร์ของขดลวดทำให้เกิดแรงดัน Over shoot เกิดขึ้นทำให้ทรานซิสเตอร์เสียหายได้ สำหรับโครงการส่วนมาก จะใช้การซีฟเพรสเซอร์แบบคอนเด็นเซอร์ซีฟเพรสเซอร์โดยอธิบายการทำงานในหัวข้อข้างบนนี้ที่ผ่านมา

ค. วงจรการควบคุมงานของสแต็ปปีงมอเตอร์

เป็นวงจรที่ใช้ขับ สแต็ปปีงมอเตอร์ เพื่อให้สามารถเคลื่อนที่คือ หมุนตามหรือทวนเข็มนาฬิกาได้ ซึ่งลักษณะการเคลื่อนที่จะเป็นสแต็ป ๆ โดยการป้อนสัญญาณพัลส์ที่เหมาะสมแรงดันไฟที่ป้อนให้สแต็ปปีงมอเตอร์ทำงานนั้นจะมีลักษณะพัลส์และมีกระแสไฟฟ้าที่ไหลมาก การที่จะใช้รีเลย์เป็นตัวจ่ายสัญญาณดังกล่าวให้สแต็ปปีงมอเตอร์ไม่ดีเท่าที่ควร เพราะจะเกิดประกายไฟที่หน้าคอนแทคและเกิดเสียงดัง ซึ่งจะดังติดต่อกันตลอดเพราะสแต็ปปีงมอเตอร์ที่ใช้ในงานนี้มีมุมในแต่ละสแต็ปเท่ากัน 2 องศา ซึ่งละเอียดมากรวมทั้งการเปิดและปิดวงจรของตัวรีเลย์ไม่สามารถที่จะทำงานได้ทัน เพื่อแก้ปัญหาจึงใช้ทรานซิสเตอร์มาทำหน้าที่เป็นสวิทช์แทน ลักษณะของวงจรภาคขับสแต็ปปีงมอเตอร์ จะกล่าวต่อไป

2.1.5 การรักษาระดับแรงดันให้คงที่ (Voltage Regulators)

จุดมุ่งหมายของการรักษาระดับแรงดันให้คงที่ ก็คือ การรักษาระดับแรงดันเอาต์พุตให้คงที่ แม้ว่ากระแสของโหลดเอาต์พุต ระดับแรงดันอินพุต หรือ ทั้งสองอย่าง มีการเปลี่ยนแปลงไปก็ตาม ปัญหาเบื้องต้นของการรักษาระดับซึ่งก่อให้เกิดความยุ่งยากกับอุปกรณ์เครื่องใช้ภายในบ้าน ซึ่งมีอยู่หลายสาเหตุ ปัญหาแรกได้แก่ การเปลี่ยนแปลงขึ้น ๆ ลง ๆ ได้ถึง 20 เปอร์เซ็นต์ หรือในแบตเตอรี่รถยนต์ ระดับแรงดันสามารถเปลี่ยนแปลงได้ถึง 40 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งโดยปกติจะเปลี่ยนแปลง 20-25 เปอร์เซ็นต์ การเปลี่ยนแปลงแรงดันของแบตเตอรี่อย่างมากมานี้จะก่อให้เกิดความเสียหายกับอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น เครื่องเสียงที่ติดตั้งอยู่ในรถยนต์

ส่วนสาเหตุประการที่สองของการเปลี่ยนแปลงระดับแรงดันเอาต์พุตได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของกระแสโหลดรวมทั้งหมดของปัญหาได้แก่ ไม่มีแหล่งจ่ายไฟทุกชนิดจะมีค่าความต้านทานภายใน บางครั้งเรียกว่าความต้านทานของแหล่งจ่ายไฟ (Source resistance : R_s) ปัญหาในเรื่องค่าความต้านทานภายในนี้แสดงให้เห็นในรูปที่ n โดย R_s จะต่ออนุกรมอยู่กับแหล่งจ่ายไฟ V_1

เมื่อไม่มีกระแสเอาต์พุตไหล ระดับแรงดันเอาต์พุต V_0 จะมีค่าเท่ากับ V_1 แต่เมื่อเกิดการไหลของกระแสเอาต์พุต ก็จะทำให้เกิดแรงดัน (เท่ากับ $I \times R_s$) ตกคร่อมความต้านทานภายในของ แหล่งจ่ายไฟ ภายใต้สภาวะเช่นนี้ ค่าความต่างศักย์ที่เป็นจริงของ เอาต์พุต (V_0)

$$V_0 = V_1 - (I_o * R_s)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เราสามารถสรุปได้ว่าการจะรักษาให้ระดับแรงดันเอาต์พุตเปลี่ยนแปลงไปน้อยที่สุดก็โดย

ก) พยายามรักษาค่า I_o ให้คงที่ (ซึ่งเป็นไปได้ไม่เสมอไป)

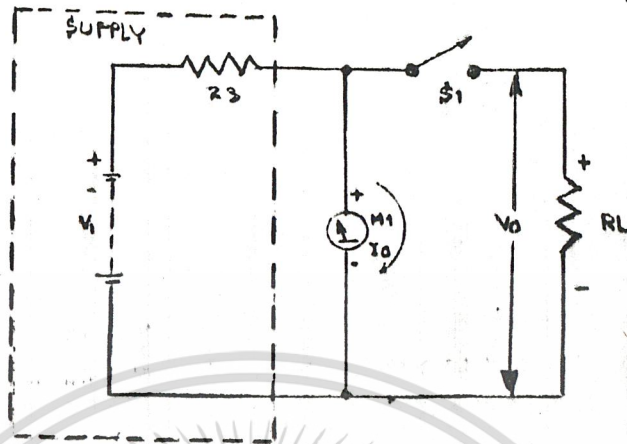
ข) ลดค่าความต้านทาน R_u ให้น้อยที่สุด ซึ่งเป็นวิธีการที่แพงมาก และส่วนใหญ่จะเป็นไปไม่ได้)

ค) จัดหาวงจรรักษาระดับแรงดันซึ่งเป็นวิธีการที่สมเหตุสมผลมากที่สุด
ค่าเปอร์เซ็นต์ของการรักษาระดับแรงดัน (Percentage of regulation) : %REG เป็นวิธีการวัดค่าการรักษาระดับแรงดันและหาได้จากสมการดังนี้

$$\% \text{REG} = (100) (V_o - V_{1\max}) / V_o$$

เมื่อ V_o เป็นระดับแรงดันเอาต์พุตเมื่อไม่มีโหลด และ $V_{1\max}$ เป็นระดับแรงดันเอาต์พุต เมื่อแหล่งจ่ายไฟจ่ายกระแสออกไปสูงที่สุดเต็มขีดจำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.20 ค่าความต้านทานภายใน (R_S) ขนาดต่ำ ๆ เพื่อให้แน่ใจว่า การ
ออกแบบการ รักษาระดับแรงดันทำได้ภายใต้เงื่อนไขซึ่งค่าของ R_L เปลี่ยน
แปลงไปมาก

1) วงจรรักษาระดับแรงดันที่ใช้ไอซี

มีเพียงไม่กี่คนที่ยังคงออกแบบ วงจรรักษาระดับแรงดัน แบบใช้
อุปกรณ์แยกชิ้น (discrete) เนื่องจากปัจจุบันนี้มีวงจรรักษาระดับแรงดันที่ทำมา
จากวงจรรวม หรือวงจรรไฮบริด (hybrid regulator) ที่มีความเชื่อถือได้
สูง จำหน่ายมากมาย อุปกรณ์เหล่านั้นบางตัวก็เป็นแบบง่าย ๆ ในขณะที่บางชนิดก็
มีความสลับซับซ้อนมาก อุปกรณ์เหล่านี้มีขายในย่านกระแสจาก 100 มิลลิแอมป์
ถึง 35 แอมป์ และระดับแรงดันไฟตรงจาก 2 โวลต์ถึง 24 โวลต์

อุปกรณ์บางตัวจะมีขั้วต่อเพียง 3 ขั้ว (อินพุต เอาต์พุตและขาร่วม)

และมันจะทำงานให้ระดับแรงดันค่ามาตรฐานออกมาคงที่ ในขณะที่บางตัวจะมีขา
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อมากกว่านี้ และสามารถปรับค่าแรงดันได้ การบรรจจุอุปกรณ์ลงในตัวถังจะเริ่ม จากตัวถังของทรานซิสเตอร์แบบ 3 ขา (ประกอบด้วยตัวถังแบบ TO-5, TO-3 และ แบบ TO-220) จนกระทั่งถึงตัวถังแบบ ดินตะขาบ (DIP) และตัวถังโลหะ ตัวถังแบบไอซี จนกระทั่งถึง ตัวถังแบบพิเศษที่ทำมาโดยเฉพาะ

โดยทั่วไป ไอซีรักษาระดับแบบ 3 ขา จะทำงานระดับแรงดัน อินพุตจาก (v+3 โวลต์จนถึง 35 หรือ 40 โวลต์) สำหรับวงจรรักษาระดับแรง ดันขนาด +5 โวลต์ จะต้องการระดับแรงดันทางด้านอินพุตเท่ากับ 7 ถึง 8 โวลต์ ซึ่งก็เป็นเหตุผลที่ทำให้ไมบั๊สของไมโครคอมพิวเตอร์แบบ S-100 ใช้ระดับ แรงดัน 8 โวลต์ (ยังไม่ได้รักษาระดับแรงดัน) ที่บั๊สแหล่งจ่ายไฟหลัก เนื่องจาก หม้อแปลงจุดไส้หลอดขนาด 6.3 โวลต์ อาร์เอ็มเอสจะสามารถจ่ายระดับแรง ดันที่ถูกต้องถ้าใช้วงจรเรียงกระแสแบบบริดจ์เต็มคลื่นและใช้วงจรกรองกระแส ขนาด 10000 ไมโครฟารัดต่อแอมแปร์

สำหรับไอซีที่ใช้รักษาระดับแรงดันแบบตัวถัง 3 ขา ส่วนใหญ่แล้ว ตัว เลขที่บอกชนิดจะบอกเราถึงบางสิ่งบางอย่างที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของมัลติพลายอย่าง เช่น อัตราการทนกระแสโดยประมาณและให้ระดับแรงดันบวกหรือลบ

ตัวเลขที่พิมพ์อยู่บนตัวถังแต่ละตัวนั้น จะบอกเราถึงชื่อของแรง ดันที่ไอซีนั้นจะให้มียู่ 2 กลุ่มหลัก ๆ คือ แบบไฟบวกและแบบไฟลบ โดยจะกำหนด เป็นตัวเลขอยู่ 4 แบบ คือ

แบบให้แรงดันบวก : 78xx และ LM340NXX

แบบให้แรงดันบวก : 79XX และ LM320NXX

สำหรับทั้ง 4 กรณี ค่า XX จะระบุถึงระดับแรงดันเอาต์พุต ยก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ตัวอย่างเช่น เบอร์ 7805 และ LM340N05 จะเป็น ไอซีรักษาระดับแรงดัน 5 โวลต์ 500mA ทุกรุ่นใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากนำไปใช้

โวลต์ ในขณะที่เบอร์ 7812 และ LM340N12 จะเป็นไอซีรักษาแรงดันขนาด 12 โวลต์

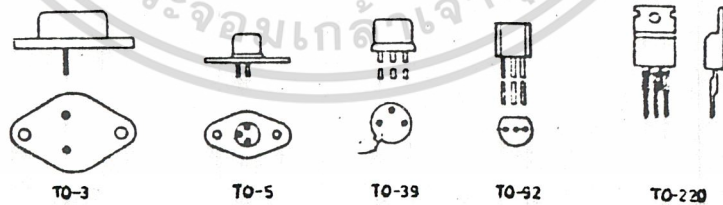
ส่วนตัวอักษร N นั้น จะระบุถึงแบบของตัวถังที่บรรจุอยู่ และจะบอกโดยอ้อมถึงอัตราความกระแสโดยประมาณ โดยชื่อตัวถังที่ตั้งขึ้นมาได้แก่

H จะหมายถึง ตัวถังแบบ TO-5 จะจ่ายกระแสได้ประมาณ 100 MA

K จะหมายถึง ตัวถังแบบ TO-5 จะจ่ายกระแสได้ประมาณ 1 A*

T จะหมายถึง ตัวถังแบบ TO-220 จะจ่ายกระแสได้ประมาณ 750 MA

หมายเหตุ * หมายถึง ใช้งานในสภาพแวดล้อมที่เป็นอากาศ ซึ่งจะจ่ายกระแสได้สูงกว่านี้ โดยใช้แผ่นระบายความร้อนที่เหมาะสม หรือใช้พัดลมช่วยเป่า ตัวถังแบบ TO-3 สามารถมีอัตราความกำลังได้ 3.5 และ 10 แอมป์ แต่ส่วนใหญ่แล้วจะทนได้สูงสุด 1 แอมป์

รูปที่ 21.1 ไอซีรักษาแรงดันแบบ 3 ขา หลายชนิดบรรจุอยู่ในตัวถังทราน

ซิสเตอร์ และไอซีทั่วไปตัวถังแบบที่เห็นกันอยู่บ่อย ๆ แสดงให้เห็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

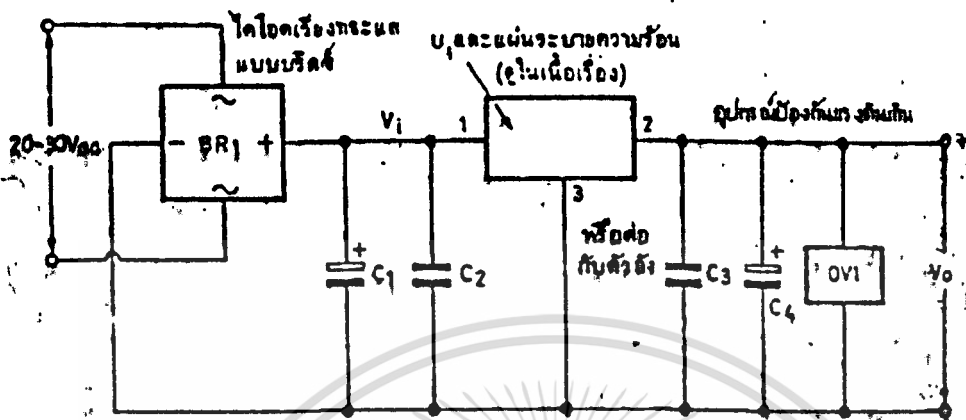
ซึ่งกำหนดด้วยตัว เลขบอกชนิดของตัวถังตัวถังแบบ TO-3 นี้ตัวถังมันจะเป็นส่วนหนึ่งของวงจร ไฟฟ้าด้วย ส่วนตัวถังแบบTO-220 จะมีรูเจาะ สำหรับติดตั้งอยู่ตรงกลางตัวถัง และขากลางจะต่อเป็นส่วนหนึ่งของวงจรไฟฟ้ากับตัวถัง

ในรูป 2.21 แสดงให้เห็นถึงรูปร่างของตัวถังประเภทต่างๆที่นิยมใช้บรรจุวงจรไอซีรักษาระดับแบบ 3 ขา เป็นส่วนใหญ่ จงสังเกตว่าทุกตัวเป็นถึงทรานซิสเตอร์แบบมาตรฐาน แต่ก็มีบางแบบที่ใช้ตัวถังต่างจากนี้ไปซึ่งก็ใช้ในอุปกรณ์ชนิดพิเศษและขึ้นกับบริษัทผู้ผลิตด้วย

วงจรมาตรฐานทั่วไปที่นิยมใช้ไอซีรักษาระดับแรงดันแบบ 3 ขา นั้นแสดงให้เห็นในรูปที่ 2.22 อุปกรณ์บางตัวในวงจรก็เป็นแบบเพิ่มเติมเป็นพิเศษ (optional) แต่บางตัวก็พบว่ามีอยู่เสมอ ๆ ทุกวงจรในรูปที่ 2.22 นี้ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงหม้อแปลงไฟฟ้าและแหล่งจ่ายไฟฟ้าและแหล่งจ่ายไฟกระแสสลับซึ่งก็ใช้เหมือน ๆ กันไม่ว่าจะเป็นวงจรรักษาระดับแรงดัน หรือไม่มีการรักษาระดับแรงดัน ก็ตาม

ไดโอดเรียงกระแสแบบบริดจ์ BR1 และตัวเก็บประจุ C1 นั้นเหมือนกันหมดสำหรับแหล่งจ่ายไฟใด ๆ การเลือกใช้อุปกรณ์เหล่านี้ได้กล่าวมาแล้วว่ามีกฎแบบง่าย ๆ ในการเลือกค่าตัวเก็บประจุ C1 คือมีค่าไม่ต่ำกว่า 1000 ไมโครฟารัดต่อแอมแปร์ ของกระแสไหลลดค่าสูงสุดเช่น สำหรับแหล่งจ่ายไฟขนาด 3 แอมแปร์ จะใช้ตัวเก็บประจุในการกรองกระแสขนาด 3000 ไมโครฟารัด (หรือมากกว่า)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.22 เป็นวงจรรักษาระดับแรงดันโดยใช้ไอซีแบบ 3 ขา ตัวเก็บประจุ C_1 และ C_4 จะใช้เพื่อทรานเซียนต์ ที่เป็นสัญญาณรบกวนตัว ไอซีวงจรป้องกันแรงดันเกิน ($0V_1$) จะเป็นตัวป้องกันแรงดันที่เอาต์พุตเกินกว่าแรงดันที่กำหนด

ตัวเก็บประจุ C_1 และ C_4 ใช้สำหรับปรับค่าความต้านทานต่อสัญญาณรบกวนให้ดีขึ้นและมีค่าอยู่ระหว่าง 0.1 ไมโครฟารัด และ 0.47 ไมโครฟารัด ค่าที่แท้จริงขึ้นอยู่กับทางเลือกใช้ ยกเว้นว่าเมื่อออกแบบให้จ่ายกระแสไหลได้ดีสูงขึ้นก็แท้จริงขึ้น เราสามารถใช้ค่าความจุ 0.1 ไมโครฟารัด สำหรับแหล่งจ่ายไฟขนาด 1 แอมแปร์และค่าความจุ 0.33 ไมโครฟารัด หรือ 0.47 ไมโครฟารัด สำหรับกระแสขนาด 3 และ 6 แอมแปร์ตามลำดับ ซึ่งค่าต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ช่วยเป็นแนวทาง ซึ่งก็เหมาะกับการใช้งานส่วนใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่งของ C_2 และ C_3 นั้น เป็นสิ่งสำคัญมาก ตัวเก็บประจุเหล่านี้ใช้สำหรับกดสัญญาณรบกวนต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยพัลส์ความถี่สูง ๆ ดังนั้นตัวเก็บประจุ C_2 และ C_3 จะต้องติดตั้งให้ใกล้กับตัวถังของ ไอซีรักษาระดับแรงดันเท่าที่จะทำได้ บางวงจรจะแนะนำให้ติดตั้ง C_2 และ C_3 เข้ากับตัวถังของ U1 เพียงตัวเดียว ถ้าตัวเก็บประจุเหล่านี้ถูกติดตั้งห่างจาก U1 มากเกินไปจะทำให้การทำงานของตัวเก็บประจุมีประสิทธิภาพลดลง

สำหรับตัวเก็บประจุ C_1 เป็นตัวที่เพิ่มเติมเข้ามา แต่ก็แนะนำให้ไม่มีโดยเฉพาะในวงจรที่มีการเปลี่ยนแปลง ของกระแสไหลลงอย่างมากในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เช่น ในวงจรดิจิทัลซึ่งในกรณีเช่นนี้เป็นหน้าที่ของ ตัวเก็บประจุ Ca หน้าที่ของ Ca ก็คือ ปรับค่าก็คือตอบสนองทางด้าน ทรานเซียนต์ (transient response) ของวงจรรักษาระดับแรงดันตัวเก็บประจุจะทำหน้าที่วงจร รักษา ระดับแรงดันกำลังปรับตัวเอง เพื่อรับมือกับความต้องการกระแสที่สูงขึ้น

อุปกรณ์ที่ระบุว่า ov นั้น เป็นวงจรป้องกันแรงดันนี้ บางครั้งเรียกว่า วงจรภายนอกที่รับกระแสจาก วงจร เอสซีอาร์ โครวบาร์ (scr crowbar) หน้าที่ของ ov นั้นก็เพื่อป้องกันวงจรภายนอกที่รับกระแสจาก วงจรรักษาระดับแรงดันนี้ ไม่ให้เกิดความเสียหายเมื่อวงจรรักษาระดับแรงดัน U1 เกิดการเสียหายขึ้น

โดยปกติระดับแรงดันอินพุต V1 จะสูงกว่าระดับแรงดันเอาต์พุต V0 อย่างน้อย 2-3 โวลต์ และมีค่าสูงในหลายวงจร ถ้าหาก U_0 (ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นเช่นนี้) ก็จะทำให้อุปกรณ์ที่ต่ออยู่ได้รับความเสียหายได้ ยกตัวอย่างเช่น ในวงจรที่ที่แอล ถ้าหาก U1 เกิดเสียหายจะทำให้ปรากฏแรงดัน +8 โวลต์ ขึ้นที่เอาต์พุตแรงดัน 5 โวลต์ ซึ่งก็จะทำให้ไอซีที่ที่แอลเสียหายขึ้นมาทันที เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผ่นระบายความร้อนสำหรับ U1 นั้น บางครั้งจะมีเพิ่มเติมขึ้นมาโดยผู้ผลิตบางรายแต่จริง ๆ แล้วขอแนะนำให้ติดแผ่นระบายความร้อนให้กับวงจรรักษา ระดับแรงดันทุกชนิด เนื่องจาก วงจรรักษา ระดับแรงดันเป็นอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำที่จะกระจาย พลังงานออกมา ดังนั้น ความเชื่อถือได้จะแปรผกผันโดยตรงกับค่าอุณหภูมิต่ำ สำหรับวงจรที่จ่ายกระแสขนาด 1 แอมแปร์หรือที่น้อยกว่าตัวถังที่เป็นโลหะของตัวมันเองก็อาจจะเพียงพอถ้าหากนอกเหนือจากนั้นก็ให้ติดตั้ง u1 เข้ากับแผ่นระบายความร้อนแบบเป็นครีมน

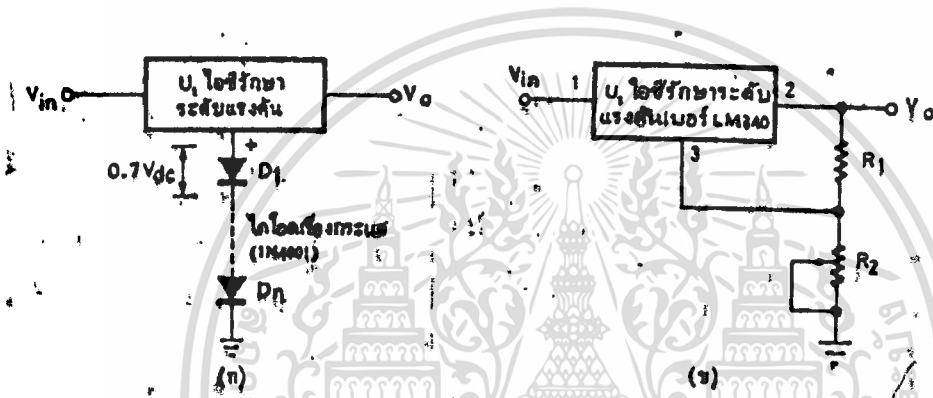
3) เมื่อต้องการเปลี่ยนแปลงค่าแรงดันเอาต์พุต

ไอซีรักษา ระดับแรงดันแบบ 3 ขานั้น จะทำมาสำหรับระดับแรงดันคงที่ขนาด 2, 5, 10, 12, 15, 18 และ 24 โวลต์ ถ้าเราต้องการระดับแรงดันที่อยู่ระหว่างระดับมาตรฐานแล้ว จะต้องใช้วิธีการบางอย่างเข้ามาช่วย ในรูปที่ 2.23 ได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการเปลี่ยนระดับแรงดัน VO โดยใช้ไอซีรักษา ระดับแรงดันแบบค่าคงที่ ซึ่งมีอยู่ 2 วิธีด้วยกัน

ในรูปที่ 2.23 (ก) แสดงให้เห็นถึงการใช้ไดโอดเรียงกระแส (เช่นเบอร์ 1N4001-1N4007 หรือเทียบเท่า) ต่อเข้ากับขารวมของไอซีรักษา ระดับแรงดัน เพื่อที่จะเพิ่มค่าแรงดัน เพื่อที่จะเพิ่มค่าแรงดันเอาต์พุต (V) ค่าของ V จะเปลี่ยนแปลงไปประมาณ 0.7 โวลต์ สำหรับไดโอดแต่ละตัวที่จะมาต่ออนุกรมกัน ถึงแม้ว่าวิธีนี้จะใช้ได้ แต่ก็ไม่แนะนำให้ทำเพราะว่า ระดับแรงดัน 0.7 โวลต์ที่ตกคร่อมรอยต่อพีเอ็นของไดโอดนั้นจะมีค่าขึ้นกับอุณหภูมิ โดยส่วนใหญ่แล้วจะนิยมใช้วิธีในรูปที่ 12.25 (ข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วงจรในรูปที่ 2. 23 (ข) นั้นจะให้ชีวิตต่อของขาร่วมของไอซี
รักษาระดับแรงดันมีค่าความต่างศักย์สูงขึ้นเป็นสัดส่วนกับ ระดับแรงดันเอาต์พุตที่
ต้องการแทนที่จะต่อลงกราวด์.

รูปที่ 2.23 สำหรับขนาดแรงดันที่ไม่มาตรฐาน สามารถทำได้จากวงจร
รักษาระดับแรงดัน

รูป(ก) ใช้ไดโอดหนึ่งตัวหรือมากกว่าในการเพิ่มแรงดัน v_o อีก 0.7
โวลต์สำหรับไดโอดแต่ละตัวที่ต่ออนุกรมเข้าไปสำหรับตัวต้านทานที่ต่อในรูป(ข)
ใช้สำหรับปรับระดับแรงดันออฟเซตจึงสามารถเปลี่ยนค่าแรงดัน v_o ได้

แต่วิธีแก้ปัญหาคือที่ดีที่สุดในการปรับค่าแรงดัน ได้แก่ การใช้วงจร
รักษาระดับแรงดันที่ออกแบบมาเฉพาะงาน ไอซีรักษาระดับแรงดันที่ปรับค่าได้ที่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
จำหน่ายได้แก่ เบอร์ LM 317 (1.5 แอมแปร์) เบอร์ LM 338 (5 แอมแปร์)
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และอุปกรณ์ของบริษัทแลมด้าอิเล็กทรอนิกส์ (Lambda Electronics) เบอร์ LASXXU

ไอซีเบอร์ LM 338 เป็นไอซีรักษาแรงดันที่สามารถจ่ายกระแสได้ 5 แอมแปร์ ในตัวถังแบบ TO-3 ซึ่งจะต้องติดตั้งแผ่นระบายความร้อนช่วยโดยเฉพาอย่างยิ่งในสถานะ เมื่อระดับแรงดันอินพุต (V_X สูงกว่าแรงดันเอาต์พุตมาก ซึ่งในสถานะนั้น จะเกิดขึ้นในแหล่งจ่ายระบายความร้อนช่วยโดยเฉพาอย่างยิ่งในสถานะ จะเกิดขึ้นในแหล่งจ่ายไฟแบบปรับค่าได้เมื่อ V มีค่าต่ำที่สุดในวงจรรูปที่ 2.24 ใช้ไอซีเบอร์ LM 338

$$\begin{aligned} P_d &= (28 - 1.2v) * (5A) \\ &= 134 \text{ วัตต์} \end{aligned}$$

ปัญหาจะลดน้อยลงที่ค่าสูงสุดของ V_o โดยจะได้

$$\begin{aligned} P_d &= (V_i - V_o) * (I_{load}) \\ &= (28 - 25 v) * (5A) \\ &= 15 \text{ วัตต์} \end{aligned}$$

ระดับแรงดันเอาต์พุตของไอซีเบอร์ LM 338 จะถูกกำหนดโดยวงจรแบ่งระดับแรงดัน (R_1 และ R_2) ซึ่งอาจจะเป็นโพลีโตนมิเตอร์ หรือใช้ตัวต้านทานค่าคงที่และโพลีโตนมิเตอร์ร่วมถ้าต้องการระดับแรงดันเอาต์พุตที่คงที่แล้ว R_1 และ R_2 ควรใช้มีค่าคงที่ทั้งสองตัวระดับเอาต์พุตจะถูกกำหนดโดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่แนะนำให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนมากแล้วค่าของ R1 จะอยู่ระหว่าง 120 โอห์ม ถึง 250 โอห์มและ R2 จะใช้ปรับให้ได้ระดับแรงดันที่ต้องการ สมการข้างต้นสามารถเขียนใหม่ให้อยู่ในรูปที่เหมาะสมดังนี้

$$\begin{aligned} R2 &= (V_o/1.25-1)*R1 \\ &= (13.8/1.25-1)*120 \\ &= 1205 \text{ โอห์ม} \end{aligned}$$

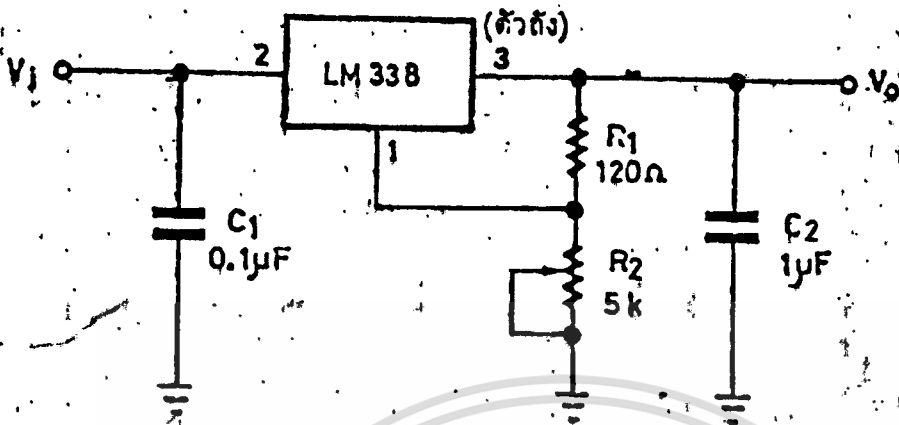
ตัวอย่าง

จงออกแบบวงจรรีกขาระดับที่ใช้ไอซีเบอร์ LM 338 เพื่อให้ได้ระดับแรงดันเอาต์พุตขนาด 13.8 โวลต์ โดยกำหนดให้ค่า R1 = 120 โอห์ม

$$\begin{aligned} R2 &= (V_o/1.25-1)*R1 \\ &= (13.8/1.25-1)*120 \\ &= (11.04-1)*120 \\ &= 1205 \text{ โอห์ม} \end{aligned}$$

แน่นอนว่าเราไม่สามารถหาตัวต้านทานค่าคงที่ขนาด 1205 โอห์มได้ แต่เราสามารถต่อ R2 โดยใช้ตัวต้านทานค่าคงที่ต่ออนุกรมกับโปเทนชิโอมิเตอร์ยกตัวอย่างเช่น ใช้ตัวต้านทานค่าคงที่ขนาด 1000 โอห์มและโปเทนชิโอมิเตอร์ขนาด 500 โอห์ม เพื่อปรับให้ได้ค่าแรงดันเอาต์พุตที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ไม่ได้แสดงเชิงคาปาซิเตอร์กรองกระแส)

รูปที่ 2.24 วงจรรักษาระดับแรงดันที่ใช้ไอซีเบอร์ LM 338 จะต้องติดตั้งบนแผ่นระบายความร้อนเมื่ระดับแรงดันตก ภายในตัวมีค่ามากถ้าหาก V_1 มีค่า 28 v และ V_o มีค่า 1.2 v จะทำให้เกิดการกระจายกำลังงานประมาณ 134 วัตต์ ที่กระแสไหล 5 A ภายใต้สภาวะเดียวกันถ้าหาก V_o มีค่า 25 v การกระจายกำลังงานจะมีเพียง 15 วัตต์เท่านั้น

จะต้องจำไว้ให้ดีกว่าไอซีเบอร์ LM 338 วงจรรักษาระดับแรงดันที่จ่ายกระแสได้ 5 A ดังนั้น จึงควรติดแผ่นระบายความร้อนแบบมีครีป และใช้จารบีซิลิโคนทารอยต่อระหว่างผิวหน้า เพื่อให้การถ่ายเทความร้อนดีขึ้น สำหรับตัวถังแบบ To-3 นี้ ตัวถังจะเป็นเอาท์พุทขาหนึ่ง ดังนั้นจึงต้องแยกตัวถังไม่ให้แตะกับกราวด์ หรือ ใช้แผ่นไม้ก้ำเป็นฉนวนรองตัวถังของไอซีเบอร์ LM 338

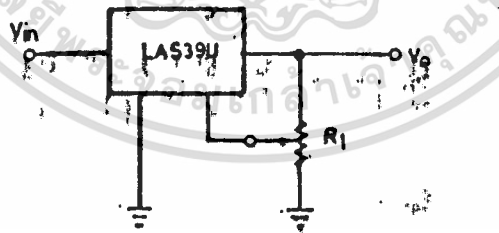
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในรูปที่ 2.25 ได้แสดงให้เห็นถึงวงจรรักษาระดับแรงดันที่ปรับค่าได้แบบอื่น ๆ โดยใช้ไอซีเบอร์ LAS-39 ของแลมด้าอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งอุปกรณ์นี้จะคล้ายคลึงกับไอซีเบอร์ LM 338 แต่สามารถจ่ายกระแสได้ถึง 8 A ค่าของโพลเทนชิโอมิเตอร์ที่ใช้ปรับค่าแรงดันเท่ากับ

$$R1 = V_o / 10 \text{ A}$$

4) วงจรรักษาระดับแรงดันที่จ่ายกระแสได้สูงถึง (Higher Current Regulators)

วงจรรักษาระดับแรงดันที่จ่ายกระแสได้สูงขึ้นไป บางครั้งอาจจะเป็นที่ต้องการในโครงการด้านดิจิทัล เครื่องส่งวิทยุสมัครเล่นและวงจรขยายเสียง เราจะกำหนดว่ากระแสสูงสุดหมายถึงกระแสนั้นสูงกว่า 5-8 A วิธีหนึ่งที่ง่ายที่สุดในการบรรลุถึงความต้องการนี้ ก็โดยการใช้อุปกรณ์ตัวหนึ่งหรือหลายตัวต่อเข้าด้วยกัน

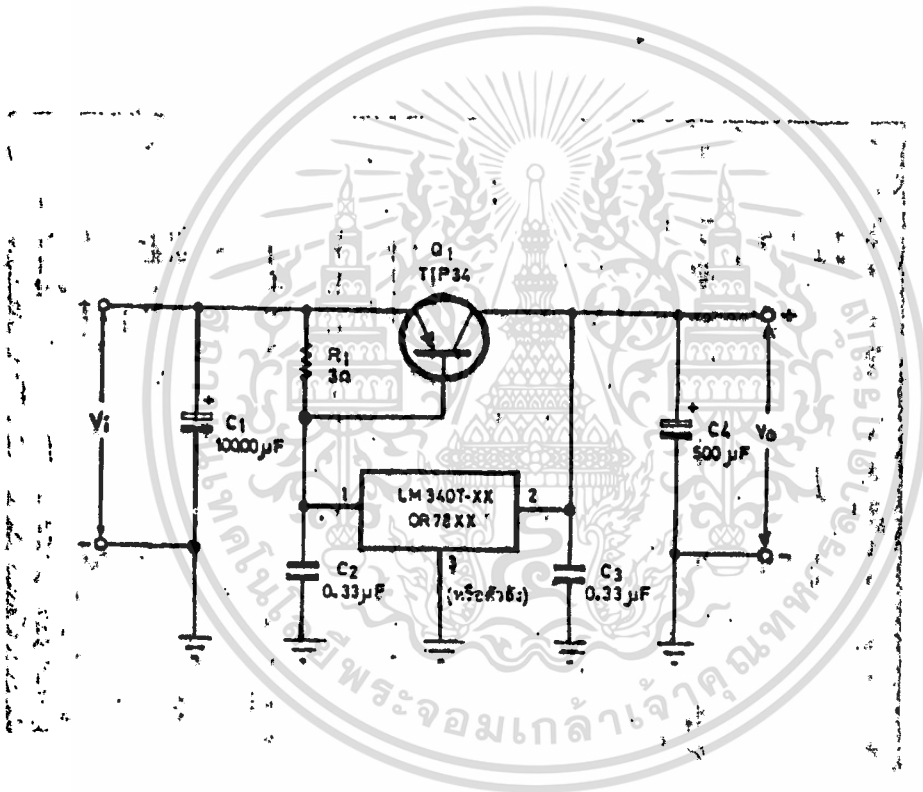

รูปที่ 25 วงจรรักษาระดับแรงดันแบบปรับค่าได้เบอร์ LAS-39U เป็นการปรับปรุงวงจรที่ใช้เบอร์ LM 338 ในรูปที่ 2.24 โดยเบอร์

LAS39U ต้องการเพียงอุปกรณ์ ประกอบภายนอกตัวเดียวเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่คิดค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นกรณีพิเศษที่ได้รับอนุญาตจากทางผู้จัดทำเอกสาร

ในรูปที่ 2.26 และรูปที่ 2.27 จะแสดงให้เห็นถึงวิธีเหล่านี้ข้อได้เปรียบของวงจรเหล่านี้ได้แก่ การออกแบบนั้นทำได้ง่ายมาก และ เราสามารถใช้ทรานซิสเตอร์กำลังที่มีค่าอัตราขยาย (เบต้า) ต่ำลงได้ เนื่องจากไอซีรักษาระดับแรงดันสามารถจ่ายกระแสได้สูงขึ้น

รูปที่ 2.26 วงจรนี้ สามารถจ่ายกระแสได้สูงถึง 6-7 A โดยการใช

วงจรรักษาระดับแรงดันในการขับทรานซิสเตอร์ที่ต่ออนุกรมกับวง

จรแบบ PNP

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกฟิ่งห นุ่มให้หะแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในวงจรทั้งสองแบบ แรงดันเอาต์พุทจะมีค่าประมาณ ต่ำกว่าอัตรา
 ดันเอาต์พุทของไอซีรักษาระดับแรงดันแบบ 3 ขาประมาณ 0.6 v ถึง 0.7 v
 เช่น โดยการใช้อิซีรักษาระดับแรงดันเบอร์ LM 340T-12 จะสามารถให้แรง
 ดันเอาต์พุทประมาณ 11.4 v

ในรูป 2.26 นั้น ใช้ทรานซิสเตอร์แบบ PNP เบอร์ TIP-34 สำหรับต่อ
 อนุกรมกับไอซีวงจรนี้สามารถจ่ายกระแสได้ 5-6 A

ในบางกรณี การจ่ายกระแสที่สูงขึ้นนั้น สามารถทำได้โดยวงจรในรูปที่ 27
 วงจรนี้ยังคงสามารถปรับค่าแรงดันเอาต์พุทได้อย่างเที่ยงตรงเช่นกัน โดยหัวใจ
 ของวงจรได้แก่ ไอซีรักษาระดับแรงดันแบบปรับค่าได้เบอร์ LM 317 (U1)
 ซึ่งไอซีตัวนี้ จะสามารถตั้งค่าแรงดันอ้างอิงให้กับขา เบสของทรานซิสเตอร์
 ที่ต่ออนุกรมอยู่กับ วงจร และ ยังสามารถจ่ายกระแสเบส ให้กับทราน
 ซิสเตอร์ได้ถึง 1.5 A ถ้าต้องการกระแสเบสมากกว่านี้แล้วให้ใช้เบอร์ LM 338
 (ซึ่งสามารถจ่ายกระแสได้ถึง 5 A แทนเบอร์ LM 317

ระดับแรงดันเอาต์พุท V_o จะน้อยกว่าระดับแรงดันที่จ่ายออกมาจาก $U1 =$
 $0.7 v$ โดยระดับแรงดันที่จ่ายออกมาจาก $U1$ จะสามารถตั้งได้เช่นเดียวกับของ
 ไอซี LM 338 ที่กล่าวมาแล้ว แต่ในกรณีนี้ $R2$ จะถูกแทนด้วยความต้านทาน 2

ตัว คือ $R2a, R2b$ สมการจะเขียนออกมาได้เป็น

$$V_o = 1.25(R2a+R2b)/k1+1-0.7 v$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาจสังเกตพบว่าสมการนี้ได้ตัดแปลงมาจากสมการที่ใช้กับไอซีเบอร์ LM 338 โดยปกติแล้วไปแทนซีโอมิเตอร์ R2b จะมีค่าประมาณจาก 10-50 % ของความต้านทาน R2a+R2b ความเที่ยงตรงของอัตราส่วนระหว่าง R2a กับ R2b ขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบของการควบคุม (ความละเอียด) และช่วง (จากค่าสูงสุดจนถึงค่าต่ำสุดของค่า V_o) ที่ต้องการ

กระแสค่าสูงๆ นี้ จะถูกรับโดยทรานซิสเตอร์ที่ต่ออนุกรมหนึ่งตัวหรือมากกว่า มีอัตราค่าสูงสุดที่ต้องคำนึงถึงในตอนแรกอยู่ 2 ตัว เมื่อจะเลือกใช้ทรานซิสเตอร์ คือ การกระจายกำลังงานของคอลเลคเตอร์และค่ากระแสคอลเลคเตอร์ นอกจากนี้แล้ว เรายังต้องคำนึงถึงว่าทรานซิสเตอร์ แต่ละตัวจะต้องมีค่าอัตราทนแรงดัน V_{ce} ที่สูงเพียงพอจะได้รับกับแรงดันอินพุตที่ตกคร่อมตัวมันอยู่

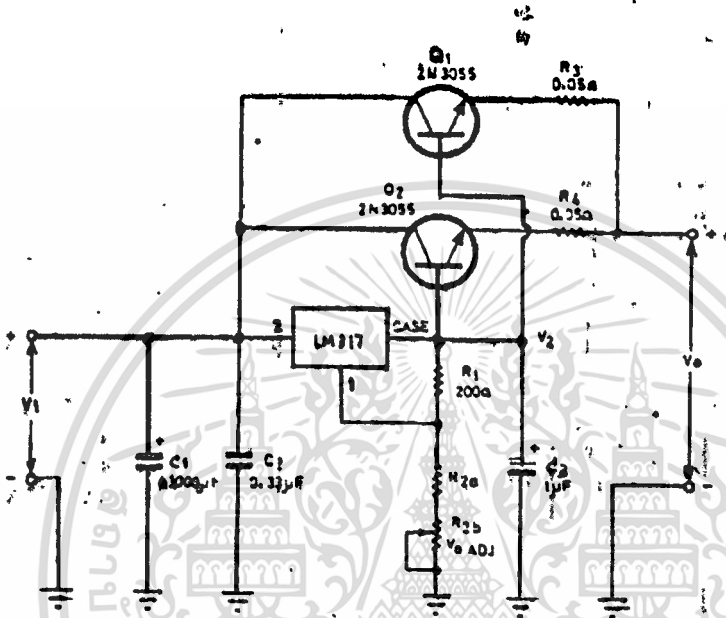
ค่าการกระจายกำลังงานคอลเลคเตอร์ของทรานซิสเตอร์ที่มาต่ออนุกรมนี้จะเท่ากับผลคูณของกระแส คอลเลคเตอร์สูงสุด กับ แรงดันตกคร่อมระหว่างขา C-E ซึ่งในกรณีนี้เท่ากับผลต่างของ $V_i - V_o$ สำหรับวงจรรักษาระดับแรงดันปรับค่าได้นี้ อัตราการกระจายกำลังงานที่แท้จริงซึ่งทรานซิสเตอร์ได้รับเท่ากับ

$$P_d(\max) = I_c(\max) * [(I_c(\max) - V_o(\min))]$$

เมื่อใช้ทรานซิสเตอร์ 2 ตัวต่อขนานกัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการจ่ายกระแสของวงจรรักษาระดับแรงดัน เราต้องใช้ตัวทรานซิสเตอร์ต่ออนุกรมกับซีโอมิเตอร์ (R3 และ R4) ของทรานซิสเตอร์แต่ละตัว เนื่องจากว่าค่าอัตราขยายกระแสของทรานซิสเตอร์แต่ละตัวมีค่าแตกต่างกันมาก แต่การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่เพื่อเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปลี่ยนแปลงของโหลดไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงนัก ภายใต้สถานการณ์นั้นอาจจะปรากฏค่ากระแสที่ได้รับโดยทรานซิสเตอร์ตัวหนึ่งมีค่าเกินอัตรา I_c สูงสุดของมัน

รูปที่ 2.27 เป็นการเพิ่มค่าความสามารถในการจ่ายกระแสเอาต์พุตโดยวงจรนี้จะปรับปรุงจากวงจรที่อยู่ในรูปที่ 2.26 โดยการต่อทรานซิสเตอร์อนุกรมกับวงจรขนานกันหลายตัวเพื่อจ่ายกระแสได้เพิ่มขึ้น วงจรนี้สามารถปรับค่า แรงดันได้

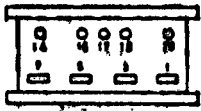
สำหรับกรณีนี้จะต้องมีการเลือกค่าอัตราขยาย ของทรานซิสเตอร์ที่จะนำมาใช้อย่างคร่าวๆก่อนโดย การใช้วงจรในรูปที่ 2.27 ทรานซิสเตอร์ Q_1 และ Q_2 # 2N 3055 จะสามารถจ่ายกระแสออกไปสูงสุด 15-20 A ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่าการณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางเลือกอื่นในการออกแบบ วงจรรักษาระดับแบบจ่ายกระแสได้สูง ได้แก่ การใช้วงจร Hybrid Unit ที่ผลิตโดย Lamda Electronics Lt.D ซึ่งมีชื่อเสียงในการผลิตแหล่งจ่ายแบบตั้งโต๊ะ ในรูปที่ 2.28 ได้แสดงให้เห็นถึงวงจรรักษาระดับแรงดัน แบบ Hybrid ที่จ่ายกระแสได้ 20 A

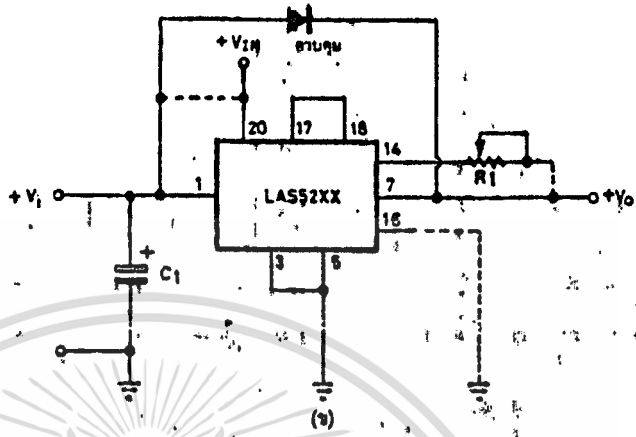
LAS-52XX ตัวอักษร XX จะแสดงถึงระดับแรงดันเอาต์พุต

ตัวถังที่ใช้บรรจุวงจรรักษาระดับนี้แสดงให้เห็นในรูปที่ 2.28 (ก) ซึ่งได้รับการออกแบบด้วยอ็อกซีแบบพิเศษ โดยมีแผ่นระบายความร้อนอยู่ด้านบนและล่าง ซึ่งแผ่นระบายความร้อนหลักคือแผ่นล่าง ต้องใช้ติดตั้งกับผิวหน้าของแผ่นระบายความร้อนภายนอกอีกที วงจรใช้งานจริงสำหรับไอซี # LAS-52XX แสดงไว้ในรูปที่ 2.29 (ข) ตัวเก็บประจุ C_1 จะใช้หลักการกรองกระแสที่เอาต์พุต ของวงจรเรียงกระแส ค่าความจุของตัวเก็บประจุนี้จะเท่ากับ $2000 \mu\text{F}/A$ ดังนั้นสำหรับแหล่งจ่าย 20 A จะใช้ $C_1 = 40,000 \mu\text{F}$

จากรูป มีขา $V+$ อยู่ 2 ขา สำหรับ I_c ตัวนี้ โดยที่ขา 1 จะเป็นขาหลัก (กระแสสูง) และใช้สัญลักษณ์ว่า $+V_1$ ขานี้จะต่อกับ ทรานซิสเตอร์ที่ใช้ต่ออนุกรมภายใน ขาที่ 20 ซึ่งใช้อักษรว่า $+V_{reg}$ (ขาควบคุม) จะใช้ในการจ่ายกำลังงานให้กับวงจรควบคุมอัตราขยายภายใน แรงดันที่จ่ายให้ขา 20 อย่างน้อยที่สุดคือ $+7.5 \text{ vdc}$

- 1 + V_{IN}
  - 3 - V_{IN}
  - 5 - V_O
  - 7 + V_O
  - 14 + V_{SENSE}
  - 16 - V_{SENSE}
  - 17 V_{REF}
  - 18 V_{REF IN}
  - 20 + V_{IN CONTROL}
- (ก)

รูปที่ 2.28 Ic # LAS-52XX เป็นวงจรรักษาแรงดันแบบ Hybrid ซึ่งสามารถจ่ายกระแสได้สูงสุด 20 A โดยใช้ตัวอักษร XX อาจจะเป็น 5 หรือ 24 ซึ่ง แสดงระดับแรงดันที่ เอาต์พุต

สำหรับ Ic # LAS-5205 นั้น แรงดันอินพุตอาจอยู่ในช่วง 7-8 V ดังนั้นในบางครั้งแรงดันอินพุตอาจต่ำกว่า 7.5 V ดังนั้น หากใช้แรงดัน V_{in} สำหรับแหล่งจ่าย +5 V โดยใช้หม้อแปลงไฟ AC ขนาด 6.3 V อาจเกิดปัญหาได้ดังนั้นจึงควรวางแหล่งจ่ายไฟที่ป้อนให้ V_{in} ใหม่เพื่อให้ได้ไฟ 7.5 V เป็นอย่างต่ำ

สำหรับขา 14 และ 16 เป็นขาที่ใช้ตรวจรับ และใช้สำหรับส่งสัญญาณให้ วงจรขยายสัญญาณอ้างอิงภายใน สำหรับ V_O ถ้าสายที่ใช้ต่อออกจากเอาต์พุตของวงจรรักษาแรงดันไปยังโหลดนั้นสั้น และใช้สายขนาดเล็กสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

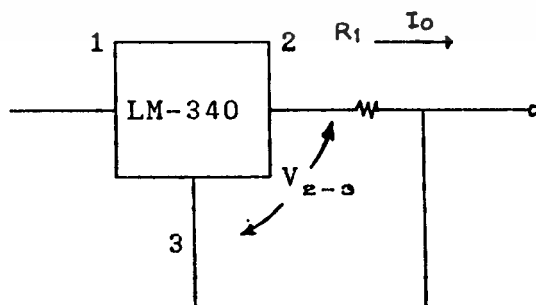
ใหญ่แล้ว ขา 14 สามารถต่อเข้ากับขา 7 โดยผ่าน R_1 และขา 16 สามารถต่อลงกราวด์ หรือต่อเข้ากับขา 3 และขา 5 ในหลายกรณีเราจะต่อขา 16 เข้ากับ $+V_o$ และ $-V_o$ ที่ โหลดเลยการต่อเช่นนี้จะทำให้วงจรรักษาระดับแรงดันนั้นสามารถวัดค่า V_o ที่ต้องการจริงๆ และใช้หลอดขั้วข้างเคียงอันอาจจะเกิดจาก แรงดันที่เกิดขึ้นในสายตัวนำอีกด้วย

โปเทนชิโอมิเตอร์ R_1 นั้น ใช้สำหรับกำหนดค่า V_o ที่ถูกต้องจริงๆ ให้ใกล้เคียงกับค่าที่ระบุเอาไว้โดย XX ที่เบอร์ของอุปกรณ์ ค่าความต้านทานของ R_1 กำหนดโดย

$$R_1 = 0.25 V_o * (1000/V) \text{ โอห์ม}$$

สำหรับอุปกรณ์เบอร์ LAS-5205 แรงดันเอาต์พุต 5 V นั้นเราต้องการค่าความต้านทานเท่ากับ

$$\begin{aligned} R_1 &= (0.25 * 5) * (1000/V) \\ &= 120 \text{ โอห์ม} \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้วยการค้า
รูปที่ 2.29 เป็นวงจรรักษาระดับแรงดันซึ่งต่อในลักษณะจ่ายกระแสคงที่
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5) วงจรจ่ายกระแสคงที่ (CURRENT REGULATORS)

ในรูปที่ 2.29 ได้แสดงให้เห็นถึง IC รักษาระดับแรงดัน แบบ 3 ขา ที่ต่อเป็นแหล่งจ่ายกระแส และกระแสเอาต์พุตจะหาได้จาก

$$I_O = (V_{2-3}) / (R_i + I_{\alpha})$$

- เมื่อ I_O เป็น ค่ากระแสเอาต์พุต
 V_{2-3} เป็น ค่าแรงดันเอาต์พุต
 R_i เป็น ค่าความต้านทาน
 I_{α} เป็น ค่ากระแสในสภาวะสงบของ IC (ซึ่งอยู่ระหว่าง 1-5 mA)

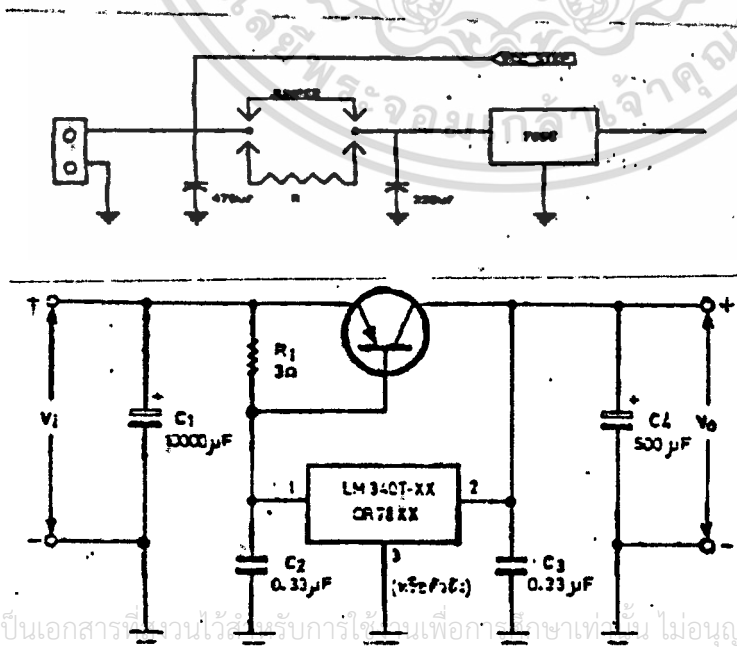
วงจรใช้งาน

วงจร supply

ในการทำงานเราจะทำการจ่ายแรงดัน 2 ระดับ คือ จ่ายแรงดัน 5 v และ 12 v โดยที่

- แรงดัน 5 v จะใช้สำหรับจ่ายให้กับวงจร sequencial ที่ใช้กระแสไม่มากนัก จึงสามารถใช้ ic จ่ายไฟ (7805) ต่อจ่ายแรงดันคงที่ให้กับวงจรส่วนนี้

- แรงดัน 12 v จะนำไปจ่ายให้กับมอเตอร์ ซึ่งในวงจรส่วนนี้จะใช้ ic 7812 จ่ายแรงดัน 12 v ให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่งานวิศวกรรมไฟฟ้าให้บริการใช้ฟรีเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

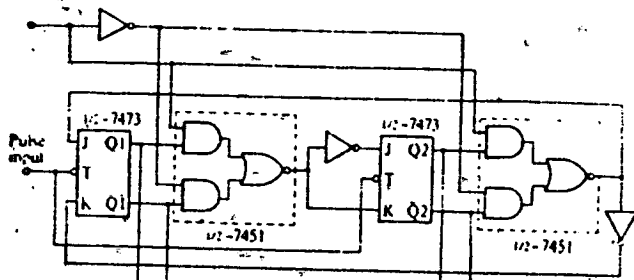
แต่ปัญหาที่ว่า ic 7812 สามารถจ่ายกระแสได้เพียง 1 แอมแปร์ จะเห็นว่ากระแสไม่พอสำหรับการหมุนของมอเตอร์ ดังนั้นเราจะใช้ TR เบอร์ MJ 2955 ต่อกับ IC 7812 เพื่อจ่ายกระแสได้ถึง 4 A

วงจร SEQUENTIAL

จะเห็นว่าการออกแบบวงจร Sequence จะต้องคำนึงถึงว่าวงจร Drive เป็นแบบใด เพื่อนำมาใช้ออกแบบ แต่เราจะใช้ชุด Sequential กับวงจร Drive แบบ Full Step (เพราะแบบ Full Step มีแรงบิดมากกว่าวงจร Half Wave) โดยจะให้เอาต์พุตดังตาราง

(2) Four-phase motor

Clock state	R	1	2	3	4	5	6	7	8
Phase 1	■	■			■	■			■
Phase 2		■	■			■	■		
Phase 3			■	■			■	■	
Phase 4	■			■	■			■	■

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.31 SEQUENTIAL

หมายเหตุ

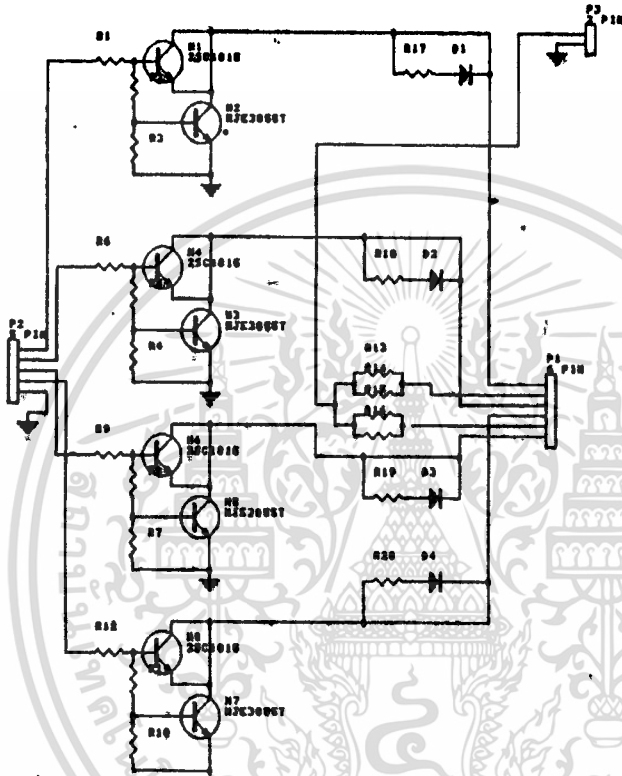
จากผลการทำงาน จะเห็นได้ว่า ถ้าต้องการให้ Stepping motor หมุนเร็วมากๆ จะทำไม่ได้ เนื่องจาก JK F/F ทำงานช้า เพราะฉะนั้นวงจรนี้จะถูกจำกัดไว้ที่ความเร็วของ JK F/F

วงจร DRIVE สำหรับ STEPPING MOTOR

วงจรนี้เป็นวงจรสำหรับกระตุ้นการทำงานของ Stepping motor ตามที่วงจร Sequential ส่งสัญญาณเข้ามา วงจรนี้เป็นลักษณะของ Switching ที่จะให้ Output เป็นลักษณะ Pulse เหมือน Output ของวงจร Sequential แต่จะมีระดับความต่างศักย์ต่ำกว่า แต่มีกระแสได้สูงกว่า

จากวงจร การที่ต่อทรานซิสเตอร์แบบ Darlington เพื่อจะให้ได้สามารถจ่ายกระแสได้ปริมาณสูงๆ เนื่องจากมอเตอร์นั้นแต่ละเฟสต้องการกระแสอย่างน้อย 1.5 แอมป์

Drive และ resistor ที่ต่อพร้อมขดลวด Stepping motor นั้น เพื่อที่จะลดกระแสย้อนกลับที่เกิดจากการที่ Inductor คายประจุ ซึ่งขดลวดของ Stepping Motor นี้จะทำตัวเป็น Inductor และจะสามารถคายประจุออกมาทำลาย Transistors ได้

รูปที่ 2.32 DRIVE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

รายละเอียดของบอร์ดควบคุม (ET-BOARD)

JACK DC

คือ Jack ที่เสียบ Adapter สำหรับจ่ายไฟเลี้ยง โดยมีขนาด 9VDC 800 mA หัวเสียบจะมีลักษณะวงในเป็น- และวงนอกเป็น+

JACK IN, OUT

คือ JACK สำหรับการส่งข้อมูล ซึ่งใช้ต่อกับเครื่องเล่นเทปได้ ต่อกับเครื่อง Apple และ เครื่อง IBM/PC หรือแบบเทียบเท่า ในกรณี ที่ต่อกับ PC จะต้องใช้สายพิเศษ

7-SEGMENT DISPLAY

คือ ส่วนแสดงข้อมูลและสถานะต่างๆ ในการใช้งานทั้งนี้ยังรวมถึง LED อีก 8 ตัวทางด้านขวาด้วย เรียกว่า FLAG LED สำหรับแสดงข้อมูลระดับ BIT

KEY BOARD

คือส่วนสำหรับการใส่ข้อมูลและกำหนดการทำงานต่างๆ จะแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ คีย์ตัวเลข 0-F จำนวน 16 คีย์ และคีย์คำสั่ง 8 คีย์ คีย์ตัวเลขนี้ ยังรวมถึงคีย์ฟังก์ชันด้วย ซึ่งมี 2 ระดับ รวมทั้งหมดเป็น 32 ฟังก์ชัน

BREAK SWITCH

คือ Switch สำหรับการ Break โปรแกรมของผู้ใช้ในขณะที่ โปรแกรมของผู้ใช้กำลังทำงานอยู่ เมื่อกด Switch นี้จะทำให้โปรแกรมถูก Break ทันที ซึ่งจะสามารถตรวจดูการทำงานได้อย่างสะดวก อีกนัยหนึ่ง Switch นั้นคือ INT นั้นเอง ทำให้ผู้ใช้ทำการทดสอบ INTERRUPT ได้อย่างสะดวก

LED แสดงสถานะ

คือ LED 3 ตัวสำหรับแสดงผลทั่วไป สีแดงแสดง POWER สีเหลืองแสดง การกด Break Switch สีเขียวแสดงสถานะ HALT ของ CPU

SOCKET วาง

มี 2 ส่วนคือ 28 PIN และ 40 PIN ส่วน 28 PIN สำหรับการขยาย หน่วยความจำซึ่งจะใช้ได้กับเบอร์ 6264, 2764, 2732, 2716, 6116 โดยการเลือกจาก DIP Switch ส่วน 40 PIN สำหรับการขยาย PORT ด้วยเบอร์ 8255

40 PIN CONNECTOR

คือส่วนขยายการใช้งานของบอร์ด Z80 CONNECTOR สำหรับการขยาย ทั่วไปและรวมถึงการเพิ่ม CARD OPTION ซึ่งเพิ่มความสามารถของ ET-BOARD ในงานต่างๆ , 8255 CONNECTOR สำหรับการขยาย PORT ซึ่งเหมาะสมกับงานควบคุมตามจุดประสงค์เฉพาะอย่างของผู้ใช้

DIP SWITCH

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ทางปัญญาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยถือว่าการคัดลอกหรือการนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

เอกสารนี้เป็นการเลือกเบอร์ชิพที่ SOCKET วางขนาด 28 PIN โดยถือว่าการคัดลอกหรือการนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

ไม่ว่ากรณีเบอร์ไหนก็ให้ทำ on ที่เบอร์นั้น นี้ตั้งแต่ 6-7 สำหรับเลือกขนาดของ JACK

OUT โดยถ้า 6 ON, 7 OFF หมายถึงสัญญาณที่แรงขึ้นเรียกว่า HI GAIN MODE ส่วนเบอร์ 8 สำหรับ ON BATTERY สำหรับการกรองข้อมูล

เมื่อเริ่มใช้งานให้ผู้ผู้ใช้เสียบ ADAPTER เข้ากับบอร์ดจากนั้นจะมีเสียงร้อง และมีอักษรแสดงบน DISPLAY โดยวิ่งจากขวามาซ้าย และจะมีเครื่องหมายขีดแสดงบน DISPLAY ที่อักษรซ้ายสุด หมายความว่า เครื่องพร้อมที่จะใช้งานแล้ว

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับไมโครโปรเซสเซอร์

จากอดีตที่ผ่านมา ระบบคอมพิวเตอร์ได้รับการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก และยังมีแนวโน้มที่จะพัฒนาต่อไปอีก ปัจจุบันอุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ก็มีขนาดเล็กลง ทำงานรวดเร็ว และมีความน่าเชื่อถือมาก ดังนั้นจึงทำให้คอมพิวเตอร์ได้เข้ามา มีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันในสังคมมนุษย์ไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จะเห็นได้จาก การนำเอาคอมพิวเตอร์เข้าไปใช้ ในระบบควบคุมภายในโรงงาน อุตสาหกรรม เป็นต้น และมีแนวโน้มที่จะนำมาประยุกต์มากขึ้นเรื่อยๆ

การใช้ไมโครโปรเซสเซอร์ควบคุมความเร็วมอเตอร์ ก็เป็นวิธีหนึ่งที่จะนำเอาระบบคอมพิวเตอร์ เข้ามาประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีผลคือให้ความแม่นยำสูง มีการสนองต่อปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นค่อนข้างเร็ว และยังให้ความสะดวกสบายในการทำงาน เพราะวิธีการควบคุมด้วยซอฟต์แวร์นั้นเมื่อต้องการแก้ไขคำสั่ง ก็สามารถกระทำได้ง่ายโดยการเปลี่ยนแปลงทางด้าน ซอฟต์แวร์เท่านั้น ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการทำงาน

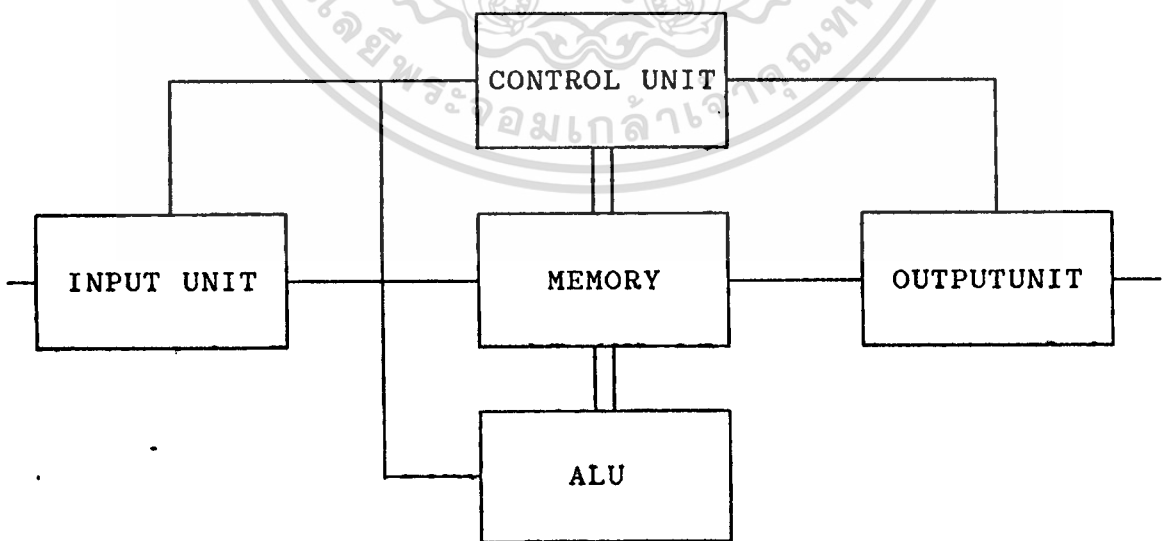
เอกสารด้านฮาร์ดแวร์ที่มีความยุ่งยากในทางปฏิบัติ นั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นฐานทั่วไปของไมโครคอมพิวเตอร์

ส่วนประกอบต่างๆ ของไมโครคอมพิวเตอร์จะเชื่อมต่อกันด้วยบัส ส่วนประกอบเหล่านี้ จะมีลักษณะเป็น IC แบบ LSI ในรูปที่ 2.30 นี้ จะแสดงถึงโครงสร้าง พื้นฐานของไมโครคอมพิวเตอร์ทั่วไป และเราสามารถอธิบายถึงส่วนประกอบของไมโครคอมพิวเตอร์ที่สำคัญ แยกออกเป็นสามส่วน คือ

1. ไมโครโปรเซสเซอร์

ส่วนไมโครโปรเซสเซอร์นี้ ถือว่าเป็นหัวใจและสมองของระบบคอมพิวเตอร์ จะทำหน้าที่ตามคำสั่งที่เขียนขึ้นโดยมี CPU (CENTRAL PROCESSOR UNIT) เป็นตัวควบคุมการทำงานของอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ทำหน้าที่ต่างกัน ให้ทำงานสอดคล้องกัน CPU นี้ จะทำหน้าที่จัดลำดับการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น รูปที่ 3.1 แสดงโครงสร้างพื้นฐานของไมโครโปรเซสเซอร์

ก่อนหรือหลัง ตามลำดับความสำคัญของโปรแกรม ซึ่งขณะทำงานโปรแกรมเหล่านี้จะถูเก็บไว้ในหน่วยความจำ ซึ่งมีสายข้อมูล และสายตำแหน่งที่ต่อเข้ากับ สายข้อมูล และสายตำแหน่งในรูปที่ 2.31 แสดงโครงสร้างของไมโครโปรเซสเซอร์

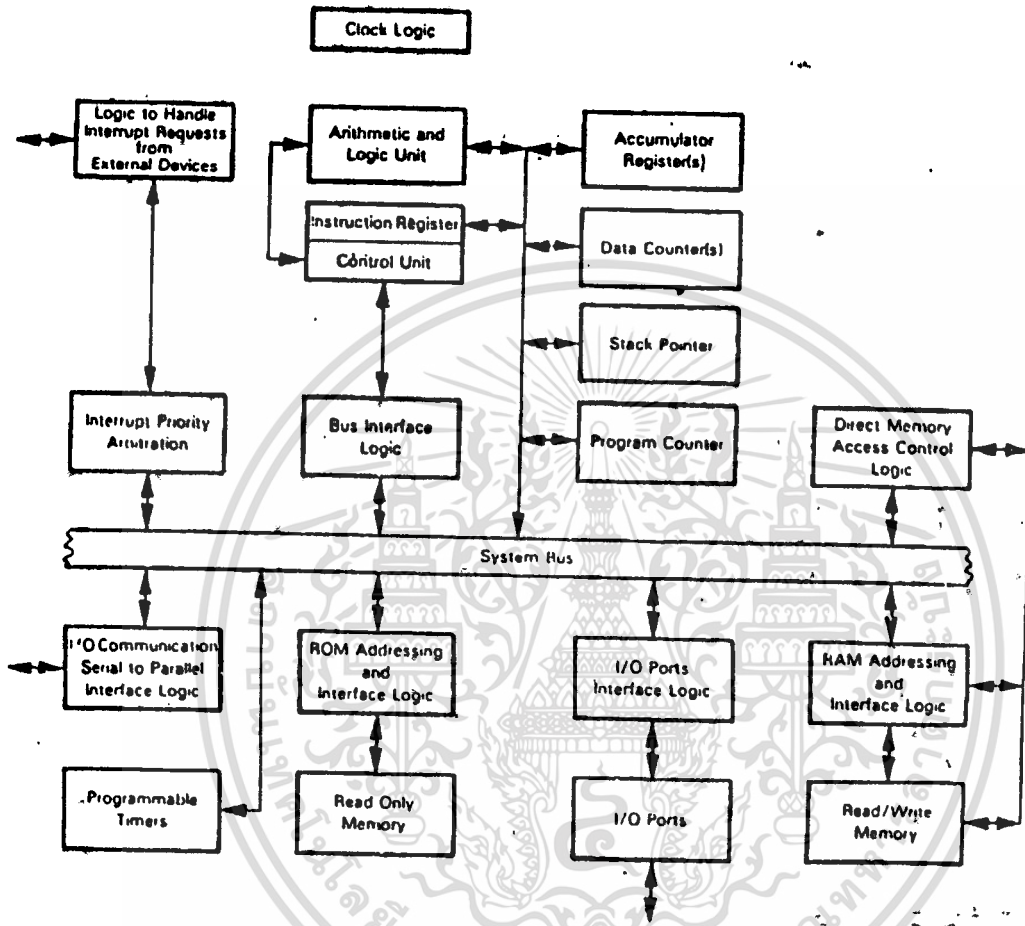
ภายในไมโครโปรเซสเซอร์จะมีส่วนประกอบสำคัญอยู่ 3 ส่วนคือ

1.1 หน่วยคำนวณ (ALU : ARITHMETIC AND LOGICAL UNIT)

เป็นหน่วยที่มีหน้าที่คำนวณผลทางคณิตศาสตร์และตรรกศาสตร์ เช่น การบวก, ลบ, AND หรือ OR กันในแต่ละบิตของข้อมูล ซึ่งผลลัพธ์ของการคำนวณทุกครั้งจะถูกเก็บเอาไว้ในหน่วยความจำชั่วคราวหรือรีจิสเตอร์ (REGISTOR) เรียกว่า แอคคิวมูลเตอร์ (ACCUMULATOR: A REGISTOR) และจะแสดงสถานะของผลลัพธ์ที่คำนวณได้ที่ แฟลกรีจิสเตอร์ (FLAG : F REGISTOR)

1.2 รีจิสเตอร์ที่ใช้เก็บข้อมูล (DATA REGISTOR)

เป็นรีจิสเตอร์ที่ใช้สำหรับเก็บข้อมูลชั่วคราวหลังจากทำการคำนวณหรือเป็นที่รอพักข้อมูล ระหว่างการย้ายตำแหน่งภายในของ CPU เองหรือหน่วยความจำอื่นๆ CPU เบอร์ Z-80 นั้นจะมีรีจิสเตอร์ที่ใช้เก็บข้อมูลหลักๆคือ AF, BC, DE และ HL จะเป็นรีจิสเตอร์ขนาด 16 บิต (BIT) สามารถใช้แยกกันทีละ 8 บิตได้ รีจิสเตอร์หลัก ทั้งหมดนี้ จะมีบัสข้อมูล (DATA BUS) 8 สายต่อถึงกันหมด และยังต่อกับบัสข้อมูลขนาด 8 บิตภายนอกอีกด้วย

รูป 3.2 โครงสร้างภายในของไมโครโปรเซสเซอร์ Z80

1.3 รีจิสเตอร์ที่ใช้เก็บข้อมูล (DATA REGISTER)

เป็นรีจิสเตอร์ที่ใช้สำหรับเก็บข้อมูลชั่วคราวหลังทำการคำนวณ หรือ

เป็นที่รอพักข้อมูลระหว่างการย้ายตำแหน่งภายในของ CPU อ้างถึงตำแหน่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารทรัพย์สินทางปัญญาของบริษัทฯ การใช้งานเอกสารนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของอุปกรณ์เหล่านี้ ได้วีจีเอสเตอร์ตำแหน่งข้อมูลใน Z-80 คือ โปรแกรมเคาท์เตอร์ (PC : PROGRAM COUNTER) และแอสตคพอยท์เตอร์ (SP: STACK POINTER) ●

1.4 หน่วยควบคุม (CONTROL UNIT)

ถือว่าเป็นหัวใจของขบวนการทั้งหมด โดยจะส่งสัญญาณควบคุมให้ จังหวะแก่หน่วยอื่นๆ ให้ทำงานไม่ซ้ำซ้อนกัน หน่วยควบคุมจะรับคำสั่งมาจาก หน่วยความจำและแปลคำสั่งนั้น แล้วส่งสัญญาณเท่าที่จำเป็นไปควบคุมหน่วยอื่นๆ ให้เป็นไปตามคำสั่ง หน่วยควบคุมจะรู้ว่าคำสั่งต่อไปอยู่ที่ไหน ในหน่วยความจำ โดยมีตัวบอกตำแหน่งคือโปรแกรมเคาท์เตอร์

1.5 สัญญาณนาฬิกา (CLOCK)

เป็นฐานเวลาที่ป้อนให้กับขาคlockของ CPU แล้ว CPU จะใช้ฐานเวลานี้เป็นตัวควบคุมจังหวะการทำงาน ความถี่ของสัญญาณนาฬิกาจะเป็นตัวกำหนด ความเร็วในการทำงานของไมโครโปรเซสเซอร์ ซึ่งในปริณิธานินท์ ฉบับนี้ใช้ แบบซิงเกิลบอร์ด

2. หน่วยความจำ (MEMORY UNIT)

หน่วยความจำเป็นหน่วยที่เก็บคำสั่งและข้อมูลต่างๆ ทั้งหมดขนาดของหน่วยความจำจะขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่หน่วยความจำจะสามารถเก็บข้อมูลได้ หน่วยความจำจะแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

2.1 รอม (ROM : READ ONLY MEMORY)

การใช้งานในคอมพิวเตอร์นั้น ข้อมูลบางอย่างเรานำไปเก็บไว้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น หลังจากนั้นก็อ่านออกมาใช้งานเพียงอย่างเดียว หน่วยความจำที่เหมาะสมกับงานนั้นก็ควรจะเป็นแบบเขียนได้และไม่สูญหายไป แม้ว่าจะไม่มีไฟเลี้ยงก็ตามซึ่งก็คือรอมนั่นเองมีอยู่ 3 แบบคือ

- รอม (ROM) เป็นหน่วยความจำที่โปรแกรมมาจากโรงงานผู้ผลิตเลย
- พรอม (PROM) เป็นหน่วยความจำที่ผู้ใช้งานมาโปรแกรมเองตอนจะใช้งานตามต้องการ
- อีพรอม (EPROM) เป็นหน่วยความจำที่ผู้ใช้งานมาโปรแกรมเองแต่สามารถลบออกได้ด้วยวิธีการอื่นเหมาะสม เช่น การฉายแสงอุลตราไวโอเล็ต

2.2 แรม (RAM : READ ACCESS MEMORY)

เป็นหน่วยความจำที่สามารถอ่านและเขียนข้อมูลลงไปได้มีข้อดีคือใช้แรมในการพัฒนาโปรแกรมเพราะสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ง่าย เมื่อพัฒนาโปรแกรมเสร็จแล้วจึงจัดเก็บ ข้อมูลลงไปในรอมอีกทีเพื่อเป็นการเก็บข้อมูล เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 บัสข้อมูล (DATA BUS)

เป็นบัส 2 ทิศทางที่ใช้ในการส่งผ่านข้อมูลระหว่าง CPU กับ อุปกรณ์อื่น ๆ ใน ระบบ จำนวนเส้นของบัสข้อมูลจะขึ้นอยู่กับชนิดของ CPU ใน กรณีของ Z-80 นั้น CPU จะส่งผ่านข้อมูลที่ละ 8 บิต ดังนั้น จะมีจำนวน เส้นของบัสข้อมูลอยู่ 8 เส้น

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ (COMPUTER SOFTWARE)

การเขียนโปรแกรม ให้คอมพิวเตอร์ทำงานก็คือ การจัดคำสั่งแต่ ละคำสั่งให้เป็นไปตามลำดับการทำงานที่ต้องการ ไมโครโปรเซสเซอร์จะรับรู้ คำสั่งต่าง ๆ ในรูปรหัสเลขฐานสองเท่านั้น ซึ่งถ้าเราจะเขียนโปรแกรมในรูป เลขฐานสองก็จะทำให้เกิดความยุ่งยากและอาจผิดพลาดได้ง่าย จึงได้มีการ กำหนดภาษาขึ้นใหม่เพื่อนำมาใช้สะดวกมากขึ้นคือ ภาษาแอสเซมบลี (Assembly

Language) ซึ่งสะดวกต่อการอ่านและเข้าใจมากขึ้นเพราะจะเปลี่ยนรหัสจาก เลขฐานสองเป็นสัญลักษณ์ภาษาอังกฤษว่า นีโมนิค (Nemonic) แต่โปรเจคนี้ ใช้ซึ่งเกิลบอร์คในการทำงานจะต้องแปลงภาษาแอสเซมบลีเป็นอ็อปโค้ด (Opcode) ก่อนจึงค่อยป้อนโปรแกรมให้เครื่องรับรู้ได้ เช่น ในคำสั่งภาษาแอสเซมบลี เขียนว่า

LD A, FFH

ซึ่งจะแทนรหัสตัว เลขฐานสองคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

0011 1110 1111 1111

และเขียนเป็นอ็อฟโค้ดได้ว่า

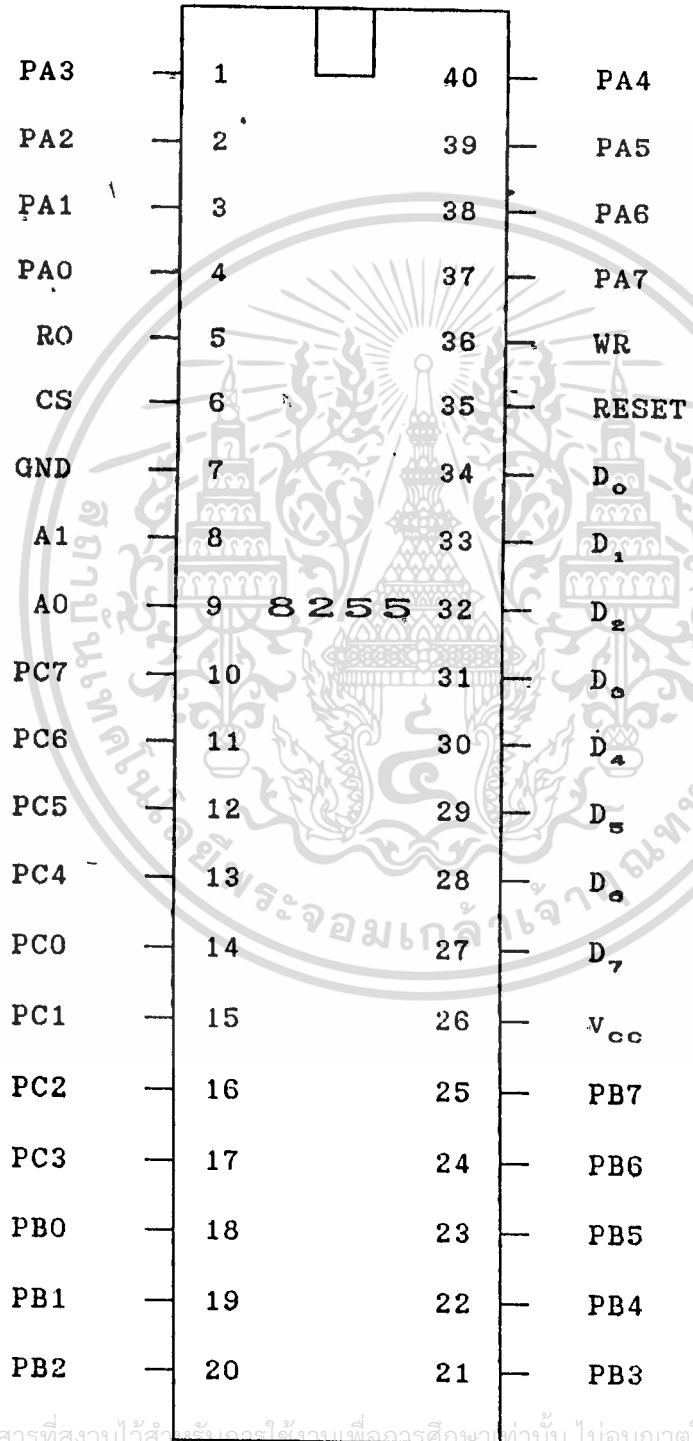
3E FF

ดังนั้นในการเขียนโปรแกรมให้กับ Single Board จึงต้องเขียน 3E FF เท่านั้น เครื่องจึงจะทำตามคำสั่ง ไมโครโปรเซสเซอร์ แต่ละตัวจะต้องมีภาษาแอสเซมบลีเป็นรหัสอ็อฟโค้ด โดยเรียกตัวแปลภาษานี้ว่า ภาษาแอสเซมเบเลอร์ (Assembler Program)

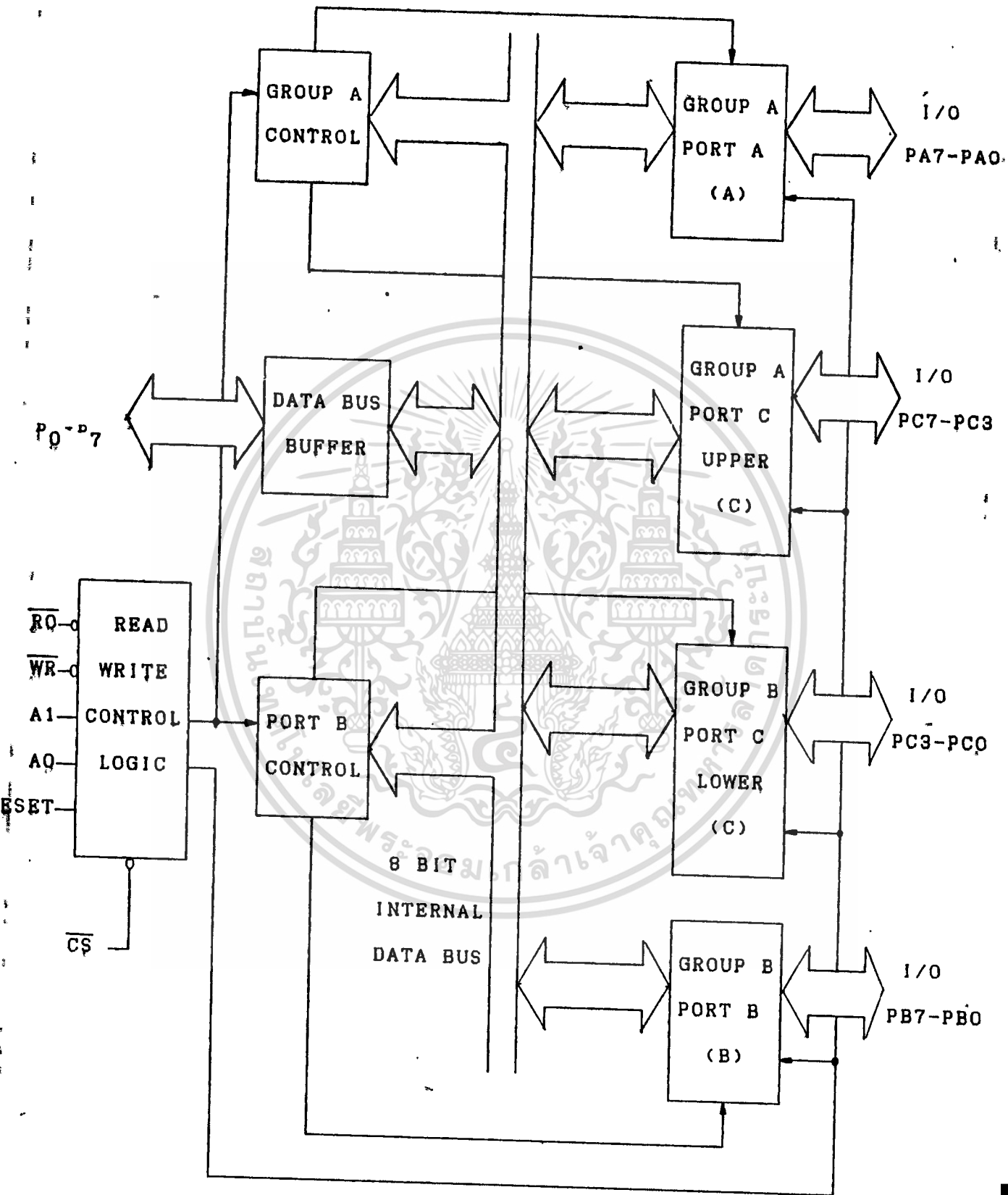

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็น IC PORT ที่สามารถโปรแกรมการทำงานได้ ซึ่งถูกสร้างขึ้นม
ใช้กับ 8080 แต่ก็สามารถนำมาใช้กับ Z-80 ได้อย่างง่ายดาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ รูปที่ ๑.๔ แสดงบล็อกไดอะแกรมและการวางตำแหน่งของ 8255

จะเห็นว่า IC มีอยู่ 3 PORT ที่ใช้งานคือ PORT A, PORT B ซึ่งมีขนาด 8 Bit และ PORT C โดยที่ PORT C นั้นยังสามารถแบ่งได้เป็น PORT C บน และ PORT C ล่าง คราวนี้การต่อใช้งานก็จะมีขาที่เป็นอินพุตให้กับตัว IC ก็มี

DO-D7 ต่อเข้ากับ Data Bus ของ CPU เพื่อใช้สำหรับส่งข้อมูลระหว่าง PORT กับ CPU

A0-A7 ขา Address ซึ่งเป็นตัวสำคัญในการกำหนด PORT ว่าเรียก PORT อะไรเป็น PORT A, B หรือ C จากที่กล่าวมาแล้วสถานะที่เราคิดจะมีเพียง ON กับ OFF ดังนั้น IC ตัวนี้ จึงมีเบอร์ PORT ในตัวมัน 4 PORT เพราะที่สาย Address มี 2 เส้น จึงเป็น PORT ได้ 2^2 เส้น และเราได้กล่าว มาแล้ว 3 PORT ดังนั้นจึงเหลืออีก 1 PORT ซึ่ง PORT นี้ จะเป็นตัวที่สำคัญที่สุด ในการทำงานของ IC นี้ ซึ่งก่อนที่จะเลือก IC เบอร์นี้ มีหน้าที่ของ IC ให้กับ PORT นี้เสียก่อน เรียก PORT นี้ว่า CONTROL PORT ซึ่งจะมีการเรียงลำดับดังนี้

A7 A6 A5 A4 A3 A2 A1 A0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-----ไม่สนใจ-----   0   0   PORT A

-----ไม่สนใจ-----   0   1   PORT B

-----ไม่สนใจ-----   1   0   PORT C

-----ไม่สนใจ-----   1   1   PORT Cr1

ดังนั้นเวลาเราเลือก PORT ซึ่งใน 1 คำสั่งนั้นจะต้องเรียก
เบอร์ PORT เป็น 8 Bit คือเลข HEX 2 หลัก แต่ IC
จะให้PORTไหนทำงาน จะมีความสำคัญแค่หลักหลังคือ A1 กับ
A0 ว่ามีค่าเป็นอะไร

CS เป็นขาเลือก IC PORT ให้ทำงานนี้จะต่อเข้ากับ IC ที่ Decode เบอร์ PORT ไว้ โดยการเรียกเบอร์ PORT นี้ จะรวม เข้ากับ address 2 เส้นที่ต่อกับ PORT ด้วยคือ a0 กับ a1 เพราะเวลาเรียกเบอร์ PORT จะต้องใช้คำสั่งซึ่งเป็น 8 บิต ตาม CPU ดังนั้น 1 คำสั่งจึงรวมสาย Address ต่ำอย่างบน ET-BOARD 8255 ที่วางขา CS จะต่อเข้ากับ IC #74LS138 ขาที่ 14 คือจุดที่ DECODE เบอร์ PORT ตั้งแต่เบอร์ 20H ไว้ นั้นเอง (PORT A)

RD ใช้ขบวนการ อินพุต เมื่อ CS และ RD Active เป็น 0

WR ใช้ขบวนการ เอาต์พุต เมื่อ CS และ WR Active เป็น 0

RESET เป็น "1" ให้ Clear สถานะต่างๆ ของ 8255

PORT ที่ใช้สำหรับ CONTROL

การใช้ 8255 จะต้องส่งรหัสควบคุมเข้าไปยัง PORT ข้อมูลควบคุม (PORT สุดท้ายใน 4 PORT คือที่ A1 กับ A0 เป็น 1 เช่น PORT 23H บน ET-Board ที่ 8255 วาง) เพื่อควบคุมการทำงานของ 8255 ว่าให้ทำงานใน MODE ไหน และแต่ละ PORT เป็น Input หรือ Output PORT

ความหมายของ Bit ต่างๆ ของรหัสควบคุม (Control Byte)

หรือ รหัสสั่งงาน 8255 ในตอนเริ่มแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหมายของแต่ละ Bit

D7 แสดงถึงรหัสควบคุมให้เริ่มการทำงาน ("1" ทำงาน) 8255 รับผิดชอบต่อไป Bit ต่างๆ ที่กำหนดให้เพราะฉะนั้นเวลาจะสั่งงานให้กับ 8255 เราจะให้ Bit นี้เป็น "1" เสมอ

D6 และ D5 เป็นการเลือก MODE การทำงาน ของ PORT A ซึ่งมี 3 MODE ใน 8255 ซึ่งจะกล่าวต่อไป

D4 กำหนด PORT เป็น อินพุต หรือ เอาต์พุต โดย

" 0 " - เอาต์พุต PORT

" 1 " - อินพุต PORT

D3 กำหนดให้ PORT C upper เป็น อินพุต หรือ เอาต์พุตโดย

" 0 " - เอาต์พุต PORT

" 1 " - อินพุต PORT

D2 เป็นการเลือก MODE ให้กับ PORT B

" 0 " - MODE 0

" 1 " - MODE 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

D1 กำหนดให้ PORT B เป็น อินพุต หรือ เอาต์พุต โดย

" 0 " - เอาต์พุต PORT

" 1 " - อินพุต PORT

D0 กำหนดให้ PORT C Lower เป็น อินพุต หรือ เอาต์พุตโดย

" 0 " - เอาต์พุต PORT

" 1 " - อินพุต PORT

การทำงานของ PORT A มีอยู่ 3 MODE คือ

1. MODE 0 กำหนดให้ PORT บน ET-Board ทุกPORT เป็น Output และ Input แบบพื้นฐาน

2. MODE 1 การทำงานของ 8255 ใน MODE นี้ทำให้ Input-Output PORT มีการตรวจสอบสัญญาณ โดยใช้ Input-Output ของ PORT A และ B เป็นหลัก และใช้ PORT C Upper เป็นสัญญาณ Hand Shake ของ PORT A ส่วน PORT C ล่างเป็นสัญญาณ Hand Shake ของ PORT C

เมื่อโปรแกรม 8255 เป็น MODE 1 PORT C จะมีความหมายดังนี้

ขา	กรณี Input	กรณี Output
PC ₀	INTR _B	INTR _B
PC ₁	IBF _B	OBF _B
PC ₂	STB _B	ACK _B
PC ₃	INTR _A	INTR _A
PC ₄	STB _A	I/O
PC ₅	IBF _A	I/O
PC ₆	I/O	ACK _A
PC ₇	I/O	OBF _A

จะเห็นว่าในกรณี I/O PC6 และ PC7 สามารถที่จะโปรแกรมให้เป็น Input หรือ Output อีกระยะได้โดยถ้ากำหนด Bit มีค่าให้เป็น "1" ก็จะเป็น อินพุต ส่วน "0" จะเป็นเอาต์พุต ส่วนกรณี เอาต์พุต ก็เช่นกัน เพียงแต่ Bit ที่ใช้ได้ไปอยู่ที่ PC4 และ PC5 และยังสามารถ ส่งสัญญาณไป Interrupt เพื่อ Set Enable Mode 1

PORT	กำหนดให้เป็น	สัญญาณ INT	ทำการที่ SET/RESET
A	Input	INTE A	PC4
A	Output	INTE A	PC6
B	Input	INTE B	PC2
B	Output	INTE B	PC2

การ SET/RESET นี้ให้ทำการ SET ไปที่ Control Word ในลักษณะเดียวกับ การ SET/RESET Bit ที่ PORT C ที่ได้กล่าวมาแล้ว ใน Mode ของการ SET/RESET Bit INTR จะถูก RESET โดยฮาร์ดแวร์ เมื่ออยู่ในระหว่างการเลือก MODE หรือ RESET

3.MODE 2 จะใช้ได้เฉพาะกับ PORT A เท่านั้น ซึ่งจะทำหน้าที่เป็น PORT แบบ 2 ทิศทาง คือสามารถ เป็นได้ทั้ง Input หรือ Output โดยโครงสร้างของ PORT A ทั้ง Input และ Output จะมี Hand Shake ทั้งคู่ ส่วน PORT C ทำหน้าที่สำหรับตรวจสอบ

PORT C	ความหมาย
PC ₀	I/O
PC ₁	I/O
PC ₂	I/O
PC ₃	INTRA
PC ₄	STBA
PC ₅	IBFA
PC ₆	ACKA
PC ₇	OBFA

ลักษณะการ Hand Shake ทาง Input และ Output มีหลักการเดียวกับ MODE 1 และเป็นการสั่ง Enable INTE 1 เมื่อเป็น Output ให้ Set/Reset ที่ PC6 และ ถ้าเป็น Input Enable 2 ให้ Set/Reset ที่ PC4

PROGRAM

การควบคุมการหมุนของจานรีดดาวเทียม

Program ที่ใช้เป็น Program สำหรับควบคุมการรีดดาวเทียม 3 ตำแหน่ง โดยการกด key ครึ่งเดียวให้หมุนไปตำแหน่งที่ต้องการ

เราจะเริ่ม Run Program ที่ Address 2000H เครื่องจะทำการควบคุมการกด Key โดยเราจะกำหนด Key ดังนี้

กด KEY 4 หมุนไปดาวเทียมดวงที่ 1

กด KEY 5 หมุนไปดาวเทียมดวงที่ 2

กด KEY 6 หมุนไปดาวเทียมดวงที่ 3

หมายเหตุ

ในการกด KEY ใดๆห้ามกดซ้ำอีกต้องกด KEY อื่นก่อน แล้วจึงกลับมากด KEY เก่าได้ ตัวอย่าง เช่น

เมื่อกด KEY 4 แล้ว ห้ามกดซ้ำต้องกด KEY 5 หรือ KEY 6 ก่อนแล้วจึงกลับมากด KEY 4 ได้อีก

2500 A.D. Z80 Macro Assembler - Version 4.02a

Input Filename : b:program.asm

Output Filename : b:program.obj

*****

* CHAKRAYUT R. *

* CHANNARONG R. *

* WIBULL S. *

*****

1 2000

ORG 2000H

2

3 3FFD

SYSFAG: EQU 3FFDH

4 0010

SYSCAL: EQU 10H

5 0002

SCAN: EQU 02H

6 0023

PCC: EQU 23H

7 0020

PA: EQU 20H

8 0003

CLEAR: EQU 03H

9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

10 2000 16 04 LD D,4
11 2002 D5 PUSH DE ;save address
12 2003 3E 80 LD A,80H
13 2005 D3 23 OUT (PCC),A ;install 8255
14 ;
15 2007 3E 03 LD A,CLEAR
16 2009 D7 RST SYSCAL ;clear display
17 200A 21 FD 3F KEY: LD HL,SYSFAG
18 200D CB 86 RES 0,(HL) ;auto key
19 200F 3E 02 LD A,SCAN
20 2011 D7 RST SYSCAL ;scan key
21 ;
22 2012 FE 04 CP 4
23 2014 20 29 JR NZ,LOOP1
24 2016 D1 POP DE ;load address
25 2017 7A LD A,D
26 ;
27 2018 FE 04 CP 4 ;key 4
28 201A 20 03 JR NZ,PR1
29 201C C3 0A 20 JP KEY
30 ;
31 201F FE 05 PR1: CP 5
32 2021 20 0C JR NZ,ST1
33 2023 01 E8 03 LD BC,03E8H ;counter
34 2026 CD 8B 20 CALL TURNL

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

35	2029	16 04		LD	D, 4	
36	202B	D5		PUSH	DE	;save address
37	202C	C3 0A 20		JP	KEY	
38						;
39	202F	FE 06	ST1:	CP	6	
40	2031	20 D7		JR	NZ, KEY	
41	2033	01 D0 07		LD	BC, 07D0H	
42	2036	CD 8B 20		CALL	TURNL	
43	2039	16 04		LD	D, 4	
44	203B	D5		PUSH	DE	
45	203C	C3 0A 20		JP	KEY	
46						;
47	203F	FE 05	LOOP1:	CP	5	;key 5
48	2041	20 22		JR	NZ, LOOP2	
49	2043	D1		POP	DE	
50	2044	7A		LD	A, D	
51						;
52	2045	FE 04		CP	4	
53	2047	20 0C		JR	NZ, ST2	
54	2049	01 E8 03		LD	BC, 03E8H	
55	204C	CD 9F 20		CALL	TURNR	
56	204F	16 05		LD	D, 5	
57	2051	D5		PUSH	DE	
58	2052	C3 0A 20		JP	KEY	

59 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้;ในการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

60	2055	FE 06	ST2:	CP	6	
61	2057	20 B1		JR	NZ,KEY	
62	2059	01 E8 03		LD	BC,03E8H	
63	205C	CD 8B 20		CALL	TURNL	
64	205F	16 05		LD	D,5	
65	2061	D5		PUSH	DE	
66	2062	C3 0A 20		JP	KEY	
67						
68	2065	FE 06	LOOP2:	CP	6	;key 6
69	2067	20 A1		JR	NZ,KEY	
70	2069	D1		POP	DE	
71	206A	7A		LD	A,D	
72						
73	206B	FE 04		CP	4	
74	206D	20 0C		JR	NZ,ST3	
75	206F	01 D0 07		LD	BC,07DOH	
76	2072	CD 9F 20		CALL	TURNR	
77	2075	16 06		LD	D,6	
78	2077	D5		PUSH	DE	
79	2078	C3 0A 20		JP	KEY	
80						
81	207B	FE 05	ST3:	CP	5	
82	207D	20 8B		JR	NZ,KEY	
83	207F	01 E8 03		LD	BC,03E8H	
84	2082	CD 9F 20		CALL	TURNR	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่เอกสารที่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

85	2085	16 06		LD	D,6	
86	2087	D5		PUSH	DE	
87	2088	C3 0A 20		JP	KEY	
88						
89	208B	3E 60	TURNL:	LD	A,60H	; 0110 0000
90	208D	D3 20		OUT	(PA),A	
91	208F	CD B3 20		CALL	DELAY	
92	2092	3E 40		LD	A,40H	; 0100 0000
93	2094	D3 20		OUT	(PA),A	
94	2096	CD B3 20		CALL	DELAY	
95	2099	0B		DEC	BC	;BC=BC-1
96	209A	78		LD	A,B	
97	209B	B1		OR	C	
98	209C	20 ED		JR	NZ,TURNL	;BC=0
99	209E	C9		RET		;return
100						
101	209F	3E 20	TURNR:	LD	A,20H	; 0010 0000
102	20A1	D3 20		OUT	(PA),A	
103	20A3	CD B3 20		CALL	DELAY	
104	20A6	3E 00		LD	A,00H	; 0000 0000
105	20A8	D3 20		OUT	(PA),A	
106	20AA	CD B3 20		CALL	DELAY	
107	20AD	0B				
108	20AE	78		LD	A,B	

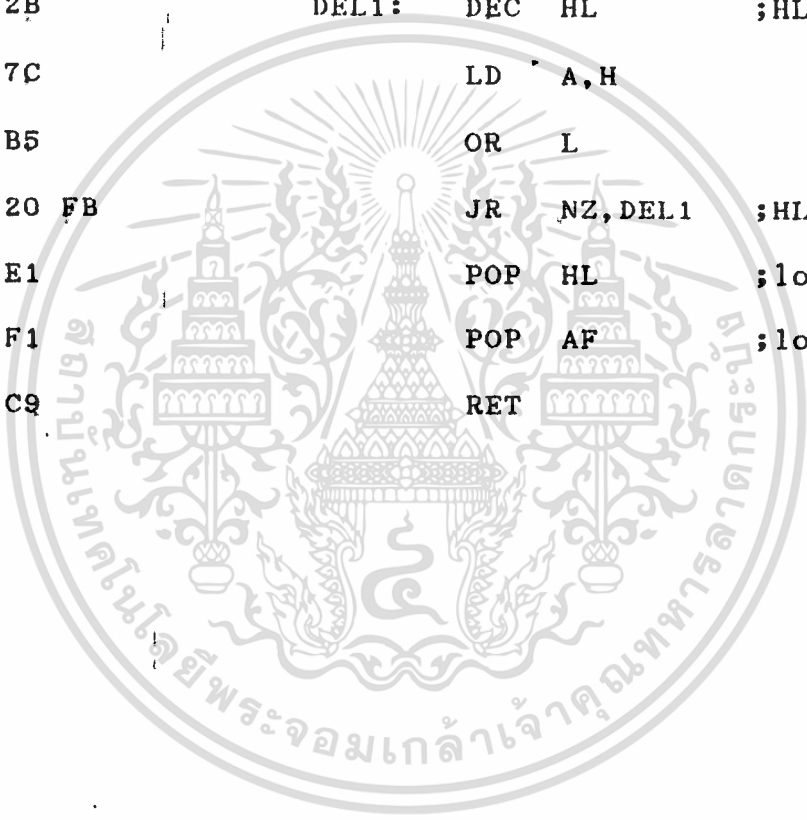
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

109 20AF B1 OR C
110 20B0 20 ED JR NZ,TURNR
111 20B2 C9 RET
112 ;
113 20B3 F5 DELAY: PUSH AF ;save AF
114 20B4 E5 PUSH HL ;save HL
115 20B5 21 00 01 LD HL,100H
116 20B8 2B DEL1: DEC HL ;HL=HL-1
117 20B9 7C LD A,H
118 20BA B5 OR L
119 20BB 20 FB JR NZ,DEL1 ;HL=0
120 20BD E1 POP HL ;load HL
121 20BE F1 POP AF ;load AF
122 20BF C9 RET

```


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประยุกต์และพัฒนา

เนื่องจากโปรเจกต์นี้สามารถพัฒนาต่อไปได้อีกจะเห็นว่าโปรเจกต์นี้เป็น การควบคุม Stepping Motor เพียงตัวเดียวโดยการควบคุม Port A ใน Bit ที่ 6 และ Bit ที่ 7 ส่วน Port อื่นๆ เราให้เป็น 0 หมด

เพราะฉะนั้น เราสามารถเพิ่ม Stepping motor ได้อีก โดยใช้ Port ที่เหลือ และเพิ่มวงจร Sequential กับ วงจร Drive

ในส่วนของ Soft ware เราสามารถเพิ่ม key สำหรับควบคุม Stepping motor ตัวอื่นๆ ได้อีกเช่นกัน

ในการประยุกต์ ซึ่งจากโปรเจกต์นี้เป็นการควบคุมการหมุนของของ ตาวเทียมทางแกน Y แกนเดียว ดังนั้นเราสามารถเพิ่ม Stepping Motor อีก ตัวหนึ่งสำหรับควบคุมทางแกน X โดยใช้หลักการข้างต้น

.....

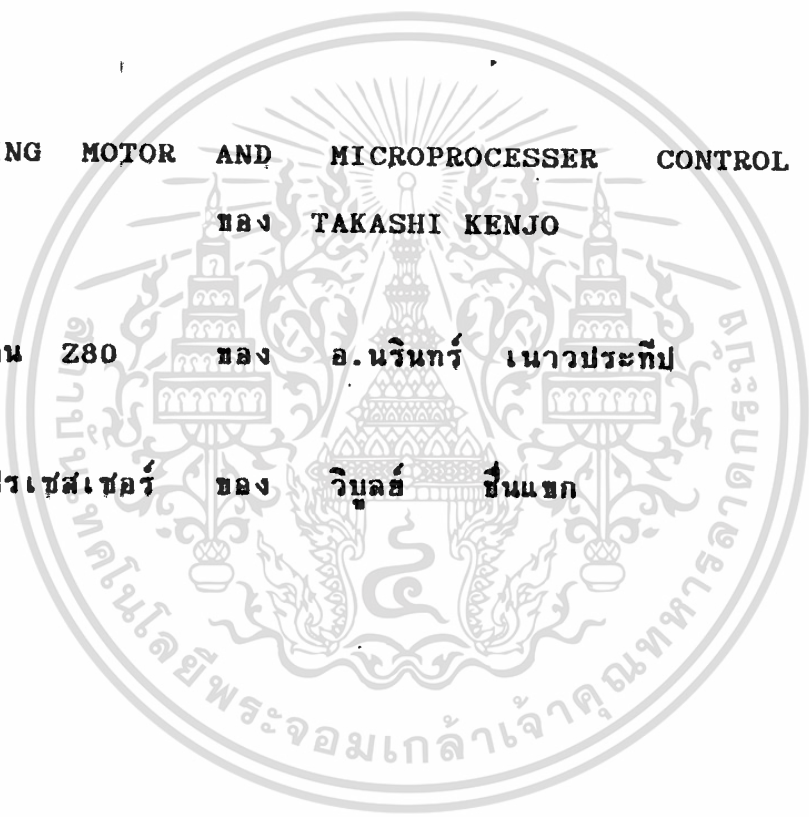
หนังสืออ้างอิง

STEPPING MOTOR AND MICROPROCESSER CONTROL

ของ TAKASHI KENJO

การใช้งาน Z80 ของ อ.นรินทร์ เนาวประทีป

ไมโครโปรเซสเซอร์ ของ วิบูลย์ ชื่นแขก

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำวิทยานิพนธ์นี้ ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณ
ดร. อนันต์ ชัยเลิศวิมลกุล ซึ่งให้การช่วยเหลือในด้านต่างๆตลอดเวลาการทำงาน
และขอขอบคุณ อ. อุกัย ตลอดรวมถึง คณาจารย์ภาควิชาเทคนิค
อุตสาหกรรม ได้ช่วยแนะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นขณะทำวิทยานิพนธ์นี้
สุดท้ายขอขอบคุณเพื่อนๆ และ รุ่นพี่ ที่คอยช่วยแก้ปัญหาและให้กำลังใจใน
การทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณทุกๆท่านมา ณ. ที่นี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้